

Latvijas Nacionālās frontes
LAIKRAKSTS LATVIEŠU NĀCIJAS SIRDSAPZIŅAI

WWW.DDDLNF.COM

Šajā numurā lasiet:

**Kas jūs esat,
Doktor Aivar Sluci?**

→ 3. lpp.

KAS DZĪVO LATVIJĀ?

→ 5. lpp.

**NEKAD neteiksim:
nekad!**

Saruna ar vēsturnieku Elmāru Pelkausu

→ 6. lpp.

**LIELU PĀRMAINĀ
PRIEKŠVAKARĀ**

→ 7. lpp.

**MŪSĒJIE IR VĒL
ARĪ SIBĪRIJĀ**

→ 8. lpp.

CEĻU SATIKSMES NEGADĪJUMUS VAR MAZINĀT “KA”

Vilhelms Klincāns

Autoinženieris
LNF biedrs

LĪDZEKLIS “NĀVES ZONAS” NOVĒRŠANAI

Kārtējo reizi iestājies rudens-ziemas periods ar īsajām dienām un garajām naktīm. Šis laiks īpaši nepatīkams ir tiem, kuri tumšā izmanto autoceļus ārpus pilsētām, jo krasi palielinās ceļu satiksmes negadījumu (CSN) skaits ar bojā-

gājušajiem un veselības zaudēšanu.

30.novembrī Latvijas Radio rīta raidījumā **Edmunds Zivtiņš** paziņoja, ka novembrī, diennakts tumšajā laikā bojā gājušo gājēju skaits palielinājies jau par četrdesmit procentiem. Vai nebūtu laiks sākt lietot “KA” (*Klincāna Autogaismas*)?! Diemžēl sabiedrība Latvijā vēl arvien ir pārāk vienaldzīga pret pašu un citu drošību uz autoceļiem. Tāda ignorance var atņemt visu – arī savu un svešu dzīvību!

Cilvēkiem pietiek naudas automašīnu iegādei, to uzturēšanai, degvielai un visādiem niekiem. Taču nepietiek ne prāta, ne līdzekļu, lai nopirktu pagaidām vēl lētos “KA” papildlukturus, kas garantē drošu un ērtu braukšanu, jo tie veidoti tā, lai pilnībā novērstu “nāves zonas” (apstāšanās ceļa un tuvo gaismu izgaismotā ceļa posma starpības) veidošanos tumsā.

Mani modusies īpaša interese, gandrīz vai sportiska aizraušanās, noskaidrot un parādīt sabiedrībai dažādu amatpersonu, kuru pienākums ir domāt par drošību uz autoceļiem, atieksmi pret saviem darba pienākumiem – viņu prāta, atbildības un godaprāta līmeni.

VAI VALSTS VĪRIEM PRĀTS PAR ĪSU?

Reiz bija tāds visu laiku *dīžākais* (pēc viņa paša domām), ļoti *kristīgs* (kā pats sevi deklarēja) satiksmes ministrs, kurš deva *gāzi grīdā* un *iebrauca grāvi*.

Turpinājums 2. lpp.

KURŠ UZPĒRK MEDIJUS UN ŽURNĀLISTUS?

Saruna ar Rīgas domes deputātu Jāni Mārtiņu Skuju

OKUPANTI ŠIVERĒ RĪGAS DOMĒ UN MEDIJOS

DDD: Pirms katrām vēlēšanām – gan pašvaldību, gan Saeimas – tiek uzsvērts, ka jānāk jaunai politiķu paudzei, kurai būs raksturīga labāka politiskā ētika un kultūra. Vai, jūsuprāt, katras jaunas vēlēšanas patiešām nes kādus uzlabojumus Latvijas politiskajā dzīvē?

Jānis Mārtiņš Skuja: Līdz šim, protams, nē. Vai šodien ievēlētais sastāvs Rīgas domē atbilst augstiem kritērijiem? Kā opozīcijas pārstāvis par pozīciju teikšu – nē, jo tas, kas no-

tiek no pozīcijas puses ir melošana, savējo lietu bīdīšana, PR pasākumu veidošana un vēlētāju iebarošana “pa lēto”.

Nemot vērā to, ka Rīgas domes pozīcijā krievvalodīgie un viņu vēletāji arī ir krievvalodīgie, viņi ir veikusi perfektu Rīgas masas kontroli. Šķiet, Leņins teica, ka galvenais ir kontrole pār masu saziņas līdzekļiem. Tieši to ir izdarījusi Rīgas domes krievvalodīgā pozīcija. Ķēdīte ir ļoti vienkārša – masu saziņas līdzekļi ir instruments, ar kuru ietekmēt viedokli. Tiek izmantoti lēti, populistiski pasākumi, caur kuriem realizējas pozīcijas politiskā propa-

ganda. Ja apskatāties masu saziņas līdzekļu telpu, tad var redzēt visspilgtākos piemērus, kā tiek realizēta apziņas regulēšana.
DDD: Varat minēt kādu konkrētu piemēru?

J.M.S.: Protams. Vispirms jāpaskatās, ko par darbu Rīgas domē saka krievu un ko latviešu masu mediji.

Turpinājums 4. lpp.

Abonē laikrakstu «DDD» Latvijas Pastā un laimē!

2³ abonējot!
[divi Kuba]

Abonējot matemātiku vienkāršā!

Abonē presē Latvijas Pastā šis 15. decembris un katrē nedēļā diviem personām uz Kuba, navigācijai lētā! vai divas karti.

“DDD” var abonēt gan uz dažiem mēnešiem, gan uz visu gadu.

**ABONĒT VISAM GADAM IR
IZDEVĪGĀK!**

Abonē gadam – **Ls 9,00**

Abonējot pasta nodaļā,
īpaša cena skolniekiem,
studentiem, pensionāriem – **Ls 7,00**

“DDD” nav iebiedējams, tāpēc nepārstās paust patiesību un arī 2011.gadā rakstīs par to, ko citi preses izdevumi noklusē. Rosinām katru “DDD” lasītāju dāvināt jaunus abonementus saviem draugiem, radiem, tuviniem, kā arī bibliotēkām, valsts un pašvaldības iestādēm, šādi sniedzot reālu ieguldījumu latviešu gara spēka atmodināšanā!

“DDD” lasītāju skaita pieaugums liecina, ka Latvijā paplašinās domājošu cilvēku loks un latviešu tautā arvien dziļāk ieaug un nostiprinās izpratne par Latvijas pamatnācijas tiesību aizsardzības prioritāti.

Valsts prezidentam jābūt deokupācijas garantam!

ATKLĀTA VĒSTULE

Latvijas Valsts prezidentam
Valdim Zatleram

Ar nožēlu jākonstatē, ka kārtējo reizi Latvijai nav paveicies. Šobrīd liekas, ka lietuviešiem ar Valsts galvu veicies daudz labāk. Nav izprotama Jūsu tik ļoti lielā vēlme par katru cenu tikt uz vizīti Maskavā, ka bija pat jāizmanto Merkeles starpniecība. Kāds kauns!

Šo abu lielvalstu – Vācijas un Krievijas – lielā draudzība ir vēsturiska, sākot jau ar Bermontiādi. Vēlāk, 1939.gadā, noslēdzot savstarpēju paktu, abas uzbruka Polijai, saplosīja to gabalos. Beigās sarīkoja abu armiju draudzības parādi. Lūk, tas ir īstais fašisms, ko cenšas "piešūt" mums, latviešiem.

Latvija nevienam nav uzbrukusi, mums nevienam nav jāpielabinās un jāpiekāpjas, mēs nevienam neesam pateicību parādā. Nav jāklusās, ko teikts citas valstis. Tās nebija okupētas, tām nav jā-

vu tautiešu tiesību aizstāvēšanu svešās zemēs pirmais izteica A.Hitlers un ieburka Francijā, Polijā u.c. Staļins un Hitlers viens par otru bija stāvā sajūsmā. "Es vēlos nodibināt ļoti ciešas attiecības ar Staļinu" – teica Hitlers. "Hitlers prot savu amatu" – teica Staļins. Vācijas vēstniekam Šūlenbergam Staļins aplika roku ap pleciem, teikdams: "Mums jāpaliek draugos!" (skat.: *Džons To-*

"Ar patriotisku runu vienreiz gadā, ar dziesmu dziedāšanu, balvu dalīšanu, sveču dedzināšanu, pastmarku emisiju vēl ir daudz par maz. Jāizravē ļaunuma sakne!"

cieš no okupācijas sekām. Tām gluži vienkārši jāatgādina Molotova-Ribentropa pakts, Jaltas konference un jāpieklauvē pie to sirdsapziņām.

Vēsturiskās loģikas Zelta likums skan: **taisnību nevar panākt ar piekāpšanos, tikai ar stingru nostāju un neatlaidību!** Mūsu labsirdību uztver kā vājumu. Mēs nedrīkstam aizmirst vēstures faktus – tikai tiem ir pierādījumu spēks! Starptautiskie likumi arī ir mūsu pusē, Ženēvas konvencijas prasības nav izpildītas. Latvija vēl arvien faktiski ir okupēta, Ribentropa-Molotova pakts vēl darbojas, kaut gan Ribentrops sodīts ar nāvi pakarot.

Lūk, tādējādi mūsu neatkarība ir iluzora nevis faktiska. To apliecina tā saucamā "SC" lielais skaitliskais pārsvars, kurš nemitīgi pieaug. Viņu visatļautībai robežu nav - var nošņaukties mūsu valsts karogā, neatzīt vēstures faktu par okupāciju. Tas pierāda mūsu drošības dienestu vājumu, pat nodevību. Un kas par "kultūras" līmeni! Sēžot pie Prezidija galda, Rīgas "saimnieks" var lamāties "daudzstāviem mātēs" vārdiem...

Starp citu, saukli par sa-

lends. Ādolfs Hitlers. R.: Biogrāfija, 2005)

Redziet, kur "tās kājas aug" un kas mūs sagaida, un kas sagaidīja Gruziju, Čečeniju u.c.

Man Jums ir lūgums apsvērt savu lomu un savu atbildību Latvijas nākotnes vārdā, atteikties no vasaļa sindroma, stingri stāvēt pašam uz savām kājām, skaidri apzināties, ka Jums jābūt **Latvijas deokupācijas garantam**, labojot iepriekšējo prezidentu nolaidību. Mūsu politiku stājai jābūt stingrai, brīvai no oportunisma, glēvulības. Tas būtu tikai taisnīgi un pareizi savas valsts glābšanai no bojāejas.

Ar patriotisku runu vienreiz gadā, ar dziesmu dziedāšanu, balvu dalīšanu, pastmarku emisiju vēl ir daudz par maz. Jāizravē ļaunuma sakne!

Kopīgi ar citiem latviešiem ceru saņemt atbildi caur avīzi "DDD", kura vienīgā nemelo, ir godīga pret savu valsti un latviešu tautu. Un, lūdzu, bez starpnieku palīdzības! Viņiem jūtama vāja sapratne valsts lietās.

Vēlot sekmes un tautas atbalstu,

L. Gulbina

CEĻU SATIKSMES NEĢADĪJUMUS VAR MAZINĀT "KA"

Turpinājums no 1. lpp.

Šim vīram satiksmes drošība un cilvēku nelaimes uz autoceļiem neinteresēja. Nākošajam satiksmes ministram **Kaspāram Gerhardam** tika lūgts neliels atbalsts "KA" projektam – šis jaunums, kas vajadzīgs satiksmes drošībai visā pasaulē, padarītu viņu slaveni. Viņš šo izdevību neizmantoja. Tagad metis pie malas satiksmes ministra pienākumus, K.Gerhards ar *pilnu krūti* nodevies Kurzemes biogāzes afērai.

Pašvaldību vēlēšanu kampaņas laikā **Ģirts Valdis Krīstovskis** izteicās, ka Latvijai vajadzētu savu "nokiu", lai izvestu valsti no krīzes. Pirms 10.Saeimas vēlēšanām, viesojoties "Vienotības" birojā, **Valdim Dombrovskim** un **Ģirtam Valdī Kristovskim** personīgi rokās iedevu visus trīs "DDD" numurus, kur publicēta izsmeltoša informācija par "KA" projektu. Šis projekts ir daudz svarīgāks par visādām "nokiām", jo skar ikkatru planētas iedzīvotāju drošību uz autoceļiem tumsā. Diemžēl atkal klusums!

Izrādās, nekāda "nokia" viņiem nav vajadzīga. Galvenais – tikt Saeimā, pacelt nodokļus, atņemt bērniem, pensionāriem naudu un aizņemt miljardus. Vai tad premjers nevarēja jaunajam satiksmes ministram, kas, cerams, būs gudrāks par iepriekšējiem, palūgt paaugstināt par "KA" projektu un tam piepalīdzēt, lai tas paliktu Latvijā nevis bagātinātu Indiju? Jā, Indija "KA" ir patentējusi, bet Latvija – nekā...

APDROŠINĀTĀJIEM INTERESĒ TIKAI TUVREDZĪGA "RAUŠANA"

Kopš 1990.gada Latvijā darbojas autopārvadātāju asociācija "Latvijas Auto". Tā apvieno ap 660 Latvijas kravu un pasažieru pārvadājumu uzņēmumus, kuriem kopumā pieder 7000 automašīnu, kas pārvadājumus veic uz četrdesmit Eiropas un Āzijas valstīm.

Ar "Latvijas Auto" prezidentu **Valdi Treziņu** tikos vairākas reizes un piedāvāju veikt "KA" pilotprojektu svarīgākajos autopārvadātāju uzņēmumos. Nav ne atbildes, ne rīcības. Vai tā nav šokējoša vienaldzība un bezatbildība pret to šoferu smagajiem un bīstamajiem darba apstākļiem, kuri veic starptautiskos pārvadājumus ar smagsvara autotransportu?! Ar valstis šādiem automobiļiem vasaras mēnešos atļauts braukt tikai naktīs,

lai nebojātu saulē sakarus asfalta segumu. Savukārt rudens-ziemas periodā, īso dienu un garo nakšu dēļ, arī iznāk braukt galvenokārt pa tumsu.

Kā zināms, vismaz astoņdesmit pieci procenti braukšanas laika tumsā jābrauc ar tuvajām gaismām, kas pastiprināti nogurdina autovadītājus, tādējādi ap-

nas ir ieinteresētas nevis samazināt savas izmaksas, kas neizbēgami rodas ceļu satiksmes negadījumos, bet gan paaugstināt mūsu samaksas par apdrošināšanas polisēm. "Tautas kalpi" acīmredzot jau nopirkti un tam piekrituši.

Vēl viena netaisnība – kā zināms, Latvijā auto civiltiesiskās apdrošināša-

kurš blēžiem ļauj iekasēt lielu naudu.

"DDD" lasītāji bieži man zvana un jautā, vai ar "KA" var braukt uz tehnisko apskati?

Jā, var! Lai aprīkotu automašīnu ar "KA", tiek izmantoti un pielāgoti Vācijā ražotie "Hella" "R" tipa tālo gaismu sertificētie starme-

draudot pārvadājamo kravu un satiksmes drošību. "KA" lietošana celtu arī transporta darba ražīgumu, ko acīmredzot negrib vai nespēj saprast iestāžu un uzņēmumu vadītāji.

Šā gada oktobra sākumā autotransporta civiltiesiskās apdrošināšanas akciju sabiedrībām "BTA" (prezidents **G.Dandzbergs**), "Baltikums" (Valdes priekšsēdētājs **E.Reiničāns**) un "Balta" iesniegumos lūdzu finansāli piepalīdzēt "KA" projektam. Savā naivumā biju iedomājies, ka CSN mazināšana tumsā ietaupīs šo apdrošinātāju naudu. Diemžēl patiesība ir pavisam cita, ko sapratu tikai tad, kad uz iesniegumiem nesaņēmu pat formālu pieklājības atbildi.

Negribas ticēt, ka apdrošināšanas kompāniju *treknajiem runčiem* sirdis un smadzenes būtu tā *aptaukojusās*, ka viņiem nav ne mazākās līdzjūtības pret to cilvēku ciešanām, kas naktīs iekļūst satiksmes negadījumā? To, ka paši var nokļūt tādā nelaimē, viņi pat neiedomājas. Turklāt, ja mazināsies CSN, saruks arī viņu izdevumi par apdrošināšanas gadījumiem. Tātad no visiem aspektiem – viņu pašreizējā ignorance ir pilnīga tuvredzība.

Zināms, ka apdrošinātāju mērķis ir no tautas "nokāst" pēc iespējas vairāk naudas. Masu saziņas līdzekļi jau ziņo, ka pēc Jaunā gada auto apdrošināšanas maksa būs lielāka. Tātad apdrošināšanas kompāni-

nas periods nav mazāks par trim mēnešiem. Jājautā, kāpēc man savas smagās automašīnas jāapdrošina vismaz uz trim mēnešiem, kas gadā pārsniedz 1000 latus katrai, ja bezdarba dēļ braukts tiek tikai vienu vai divas dienas mēnesī? Vai tad tā nav tautas apzagšana? Uzskatu, ka man un citiem līdzcilvēkiem jābūt tiesībām auto apdrošināšanu veikt tikai tai dienai, kad auto patiešām brauc.

Tā kā sistemātiski tiek ignorēti mani iesniegumi par "KA" projektu, kas domāts CSN mazināšanai, pareizais atbildes gājiens būtu vērsšanās Satversmes tiesā, lai tiktu atcelts tautas apzagšanas likums,

ši. Četrlikturu sistēmā tehniskie normatīvi ļauj lietot divus tradicionālos tālās gaismas lukturus un divus tālās gaismas "R" tipa papildlukturus ar noteikumu, ka atstarpei starp tiem jābūt vismaz 600 milimetri. Tāpat tie nedrīkst būt augstāk par galvenajiem lukturiem un ne zemāk par 250 milimetriem. Stiprinājums nav reglamentēts. Tiem jādeg tikai kopā ar galvenajiem lukturiem.

"KA" sistēmā visas likuma normas ir ievērotas, tādēļ varat droši braukt uz tehnisko apskati. Taču, ja jums ir šaubas, varat "KA" uzlikt tikai tad, kad braucat tumsā, un, nonākot galpunktā, tās itin viegli atkal noņemt.

LATVIJAS IZGUDROJUMU IZSTĀDE

Š.g. 16.decembrī no plkst.14 līdz 20 Rīgas Tehniskās universitātes Lielajā aulā, Kaļķu ielā 1, notiks "Latvijas izgudrojumu izstāde", kuru Latvijas izgudrotāju dienas ietvaros rīko Latvijas Izgudrotāju biedrība sadarbībā ar biedrību "CONNECT Latvija".

Latvijas izgudrotāju dienas mērķis ir popularizēt izgudrotājdarbību Latvijas sabiedrībā un rosināt izgudrojumu komercializēšanu, ieviešanu mūsu dzīvē. Šāda izstāde tiek rīkota pirmo reizi, un tajā ar savu izgudrojumu piedalīsies arī Vilhelms Klincāns.

"DDD" lasītāji tiek aicināti apmeklēt interesanto izstādi, aplūkot "Klincāna Autogaismas" un citus izgudrojumus un izmantot lielisko iespēju autoram uzdot visus interesējošos jautājumus par viņa izgudrojumu un "KA" iegādes iespējām.

Kas jūs esat, Doktor Aivar Sluci?

Aivars Gedroics

Daugavpili

PIRMAIS KONKURSS PAR LATVIJAS DEKOLONIZĀCIJU

Ja nacionālistu vidē pavaičātu kādam, kurš ir bijis tas cilvēks, kas pirmais organizēja konkursu jauniešiem par nepieciešamību veikt Latvijas dekolonizāciju, tad esmu pārliecināts, vairoms atbildētu nepāprotami: "Tas ir visiem zināmais **Aivars Garda** – kurš tad cits?" Diemžēl viņi būtu kļūdušies. Nekādā ziņā nemēģinot noliegt un noniecināt A.Gardas k-ga pūliņus dekolonizācijas idejas popularizēšanā un īstenošanā, tomēr atzīmēšu, ka viņš nebija pirmais, kurš nolēma reklamēt tautā šo politisko procesu ar jauniešu domrakstu konkursa palīdzību.

Gardas k-gs savu konkursu organizēja 2001.gadā, bet jau 1995.gadā ASV dzīvojošais latvietis, ārsts, meceņāts un publicists **Aivars Slucis** bija organizējis savu konkursu ar analoģu ideju. Tajā tika paredzēta tikai viena balva, bet tiem laikiem gana iespaidīga – 500 lati. Šo balvu saņēma konkursa uzvarētājs, plaši pazīstamās dokumentālās filmas **"Padomju stāsts"** režisors **Edvīns Šnore**.

Aivara Sluča vārds man nebija svešs arī pirms šī konkursa, lasīju viņa publikācijas avīzēs "Neatkarīgā cīņa", "Lauku avīze", "Pilsonis/Pavalstnieks", "Nacionālā Neatkarība" u.c. Neslēpšu, ka lielā mērā šis cilvēks man bija kļuvis par sava veida politisko skolotāju – es lasīju un priecājos, cik gan precīzi mans vārda brālis ir izklāstījis arī manis paša domas. Arī citu, tās saturā bija ļoti līdzīgas tam, ko tagad raksta Aivars Garda, vienīgi netika pieminēta Dzīvās Ētikas Mācība, ko

acīmredzot A.Sluča k-gs nepazīst. Tomēr uzskatu, ka tādēļ A.Sluča publikācijas nebija mazāk drosmīgas par patlaban A.Gardas rakstīto. Šo faktu spilgti apliecināja kaut vai dusmas, ko tās izsauca okupantu presē – ne tikai valsts, bet arī rajona un pilsētas (t.sk., protams, arī Daugavpils) mēroga avīzēs.

Drīzumā pēc 1995.gada konkursa norises tika izveidots tā sauktais **"Klubs 415"**, kuram par nosaukumu kalpoja A.Sluča uzticības personas Latvijā – fotogrāfa, rakstnieka un publicista **Gunāra Birkmaņa** pasta adrese jeb abonenta kastītes numurs kādā no Rīgas pasta nodaļām, uz kuriem tika sūtīti konkursa darbi. G.Birkmaņa k-gs bija nolēmis apvienot konkursā iesaistītos jauniešus, lai tie arī turpmāk turpinātu tautā izplatīt ideju par dekolonizācijas nepieciešamību, šādi veicinot tās īstenošanu dzīvē.

Diemžēl ne visi konkursa dalībnieki izrādīja vēlēšanos turpināt darbu šajā virzienā, daži atklāti pateica, ka rakstījuši tikai naudas balvas dēļ un vispār viņus politika interesējot tikai kā karjeras iespēju, tāpēc labāk stašoties naudiņās un varu nesošās partijās, piemēram, "Latvijas ceļā". (To pašu gan var arī teikt par daļu no A.Gardas organizētā konkursā dalībniekiem.) Tas acīmredzami sarūgtināja A.Sluci, un viņš paziņoja, ka turpmāk līdzīgus konkursus vairs nerīkošot, bet gluži vienkārši piešķiršot naudas balvas tiem, kuri paši pēc savas iniciatīvas, negaidot atalgojumu, sevi būs jau parādījuši kā patriotiski cīnītājus par Latvijas dekolonizāciju.

NEIZPROTAMA NOSTĀJA DAŽOS JAUTĀJUMOS

Kad 1997.gadā es pats beidzot uzsāku politiskas aktivitātes, publicējoties laikrakstos (arī avīzē "Nacionālā Neatkarība"), G.Birkmanis izrādīja atsaucei maniem rakstiem, sūtīja man "Kluba 415" iespiestās patriotiskās aplokšnes, uzlīmes un past-

kartes, iepazīstināja ar patriotisko literatūru (t.sk., viņa paša sarakstītajām grāmatām), kuras izdošanu bija finansējis A.Sluča kungs.

Mana cieņa pret šo ASV tautieti, protams, pieauga, bet vienlaikus es brīnījās, kāpēc viņš joprojām atbalsta viltusnacionālo partiju **"Tēvzemei un Brīvībai"**,

"A.Sluča publikācijas nebija mazāk drosmīgas par patlaban A.Gardas rakstīto – šo faktu spilgti apliecināja kaut vai dusmas, ko tās izsauca okupantu presē."

kas, manuprāt, jau 1995.gada nogalē bija nodevusi savu vēlētāju intereses, iesaistoties bārdainā "ierāvēja" **A.Šķeļes** izveidotajā valdībā, tādējādi lielā mērā pati atteikdamās no savas sākotnēji izvirzītās nacionālās programmas. Es uzskatīju, ka tās vietā jāveido kāds cits, patiesi nacionāls spēks, un gribēju par to pārliecināt arī A.Sluci.

Uzzinājis no G.Birkmaņa k-ga A.Sluča adresi, es viņam aizsūtīju vairākas lappuses garu vēstuli, uz kuru diemžēl nekādu atbildi nesaņēmu. Toreiz nospriedu, ka nevar būt, ka šāds krietns, patriotisks cilvēks būtu nolēmis mani nepieklājīgi ignorēt un nesniegt atbildi. Secināju, ka mana vēstule acīmredzot šo kungu nav sasniegusi un ir nozudusi Latvijas vai ASV pasta "dzungļos".

Pēc gada nu jau apvienotā partija **"TB/LNNK"** nosprieda, ka tāds "ekstrēmists" laikraksts kā "Nacionālā Neatkarība" tikai bojā tās tēlu ārvalstu acīs un apdraud **G.Krasta** valdības stabilitāti, tādēļ nolēma avīzi slēgt. Vairāki "TB" ierindas biedri nevēlējās ar šo faktu samierināties, tādēļ uzsāka izdot paši savu avīzi ar nosaukumu **"Latvietis Latvijā"**.

Tas sadusmoja **tēbistu** spīces vīrus, kuri par "šķeltniecisku darbību" nekavējoties izslēdza no savām rindām jaunās avīzes redaktoru un izdevēju **Leonardu Inkinu**, kā arī viņa draugu un domubiedru **Laimoni Gedroviču**.

Šāda varturu ricība mani nemaz neizbrīnīja – sen

jau vairs neticēju "TB/LNNK" un neko labu no tās vadoņiem negaidīju. Biju pārliecināts, ka atradīsies isti patrioti, kas palīdzēs iznākt un noturēties "Latvietim Latvijā". Pirmkārt, šajā ziņā cerības saistīju ar A.Sluča kungu, par ko teicu arī L.Inkinam. Taču tad piepeši uzzināju, ka A.Slucim jaunais laikraksts nemaz

tik ļoti nepatīk, un viņš nesteigšoties tam sniegt savu atbalstu. Uz manu jautājumu: *kāpēc?* – saņēmu nenoteiktu atbildi, ka tam esot vairāki iemesli: gan tas, ka avīze aicinot solidarizēties ar ārzemju nacionālistiem (G.Lauks, E.Cundelis u.c.), gan tas, ka avīze lieto vārdu "žids", bet vajagot "ebrejs" (visai divaini kaut ko tādu dzirdēt no trimdā nevis LPSR dzīvojoša tautieša), tāpat nekādā ziņā nedrīkstot citēt nevienu rindu no "briesmīgās" grāmatas "Mein Kampf", bet tautisko lenti – Lielvārdes jostas fragmentu ar latviešu ugunskrustiņiem – ārzemēs varot "nepareizi saprast", neesot arī labi kritizēt ASV ārpolitiku, kā to šajā laikrakstā darīja cits ārzemju tautietis **Kārlis Rebiņš...** utt., u.tj.

Tad es pirmoreiz izdzirdēju baumas, ka A.Slucis politiskajā darbībā izmantojot ne vien savu, bet arī cionistu doto naudiņu. Ja tā, tad šī kunga politiskā nostāja varēja būt nacionāla tiktāl, cik tas netraucēja "cionas gudro" plāniem pārņemt kundzību pasaulē. Minētās baumas mani, protams, ļoti sarūgtināja, tomēr es turpināju uzskatīt, ka Sluča kungu šī iemesla dēļ nevajag "norakstīt", jo visi cilvēki jau nekad nedomās vienādi, bet vajag meklēt to, kas mūs vieno, nevis šķir, un šajā gadījumā kopīgais varētu būt **mūsu vēlme panākt Latvijas dekolonizāciju**.

Turpinājums sekos

Publicēts saīsināti

LASĪTĀJUVĒSTULES

Paldies "DDD" izplatītājiem!

Labdien, Latvijas Nacionālā fronte!

Jau labi sen vēlējos jums rakstīt. Liels paldies Latvijas Nacionālās frontes atbalstītājiem, kuri vasarā Jūrmalā izplatīja laikraksta "DDD" pielikumu krievu valodā. Redzēju, ka tajā pašā laikā "piektā kolonna" bāza aiz automašīnu stiklu tīrītājiem uzaicinājumus svešzemniekiem pirkt Latvijas zemi un ipašumus... Cik varēju, es šos "piektās kolonnas" papirus padarīju par "nebijušiem".

Mums jācīnās pret latviešu tautas kangariem un jābūt saimniekiem savā zemē.

Turēsimies kopā, tad sanāks!

M. Gerace
Jūrmalā

Sākums Finka pareģojumam

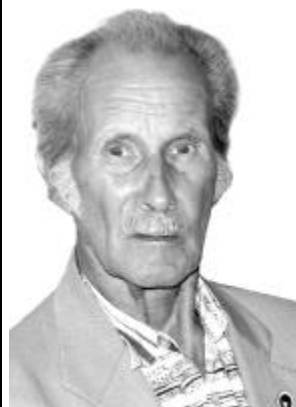
Tā kā par deokupāciju un dekolonizāciju konsekventi un mērķtiecīgi iestājas tikai Latvijas Nacionālā fronte un vēl daži patrioti, bet Krievijā pa visām šķirbām spraucas iekšā ķīnieši, Krievija ir sarosījies un par 60 miljoniem rubļu taisa propagandas filmu, lai aicinātu savējos no Baltijas valstīm doties mājup. Šķiet, tas ir sākums Finka pareģojumam, ka no Latvijas pazudīs krievi kopā ar latviešu komunistiem, un tad latviešu tauta varēs atviegloti uzelpot.

Tad mums būs modri jāraugās, lai krievvalodīgo vietā šeit nesabrauktu citi.

Ar cieņu,

U. Freimanis
bijušais lidotājs

VERGU VALGI IR KĀ LIETUVĒNS UZ LATVIEŠU MUGURAS

Krišjānis Dancītis

Saulkrastos

Pāradreseju "Štokenbergs – Niedra OTRAIS" laikraksta "DDD" redakcijai, jo, nesaprotamu iemeslu dēļ, "Latvijas Avīze" izvēlējās cenzūras ceļu un savās slejās manu rakstu nepublicēja.

Štokenbergs – Niedra OTRAIS?

Ne visiem zināms, ka rakstnieks **Andrievs Niedra** 1919.gadā kopā ar baltvāciešiem izveidoja t.s. Niedras valdību, kas būtībā būtu jau latviešu tautas nodevība, Latvijas valdības nodevība un noriets. Liktenis lēma, ka latviešu karavīru drošsirdība un Brīvības cīņu varonība ņēma virsroku, un Latvijas valsts uzsāka 20 gadu brīvvalsts attīstības ceļu, bet pēc 15.maija reformām zēla un plauka vēl neredzētos apmēros. LATVIJA BIJA LATVISKA VALSTS! Taču tad sākās Otrais pasaules karš, kas daudzās vērtības mala un samala.

Latvijā iebruka latviešu tautai un valstij vislielākais, visbriesmīgākais pasaules ļaunums – **stāļiniskā PSRS**.

Mūsu dziesmā, kuru dziedam Dziesmusvētkos, ir vārdi: "Vergu valgā tauta nāca, nāvē krita varoņi..." Šie vergu valgi žņaudz un smacē vēl šodien, pēc it kā 20 gadu neatkarības pasludināšanas, bet ne atjaunošanas. Vergu valgi nosaucami divos vārdos – tās ir **"OKUPĀCIJAS SEKAS"**. Nav jābūt Šerloha Holmsa skolniekam, lai saskatītu, ka veidojas jauns, bet zināms ļaunums, kurš atkal nosaucams divos vārdos – **"SASKAŅAS CENTRS"**. Šo "SC" ar "visām četrām" **Niedra OTRAIS** cenšas ievilkēt topošajā Latvijas valdībā.

Kuru varētu nodēvēt par Niedru OTRU? Tas būtu pats **Štokenbergs**, kurš ar "veto" tiesībām izslēdza no valdības veidošanas "VL-TB/LNNK". Tātad pagātnes rēgs vēl nav izslimots! Lai atstotos, ir jārada "CEURTĀATMODA". Latviešu tauta jau ir pamodusies, bet vēl nav ATMODUSIES. Atmosties kavē gadu simteņiem uzspiesti vergu valgi - tie vēl nav nokratīti (ko teiks Rietumi, ko teiks Austrumi?). Vergu valgi ir kā "lietuvēns" uz latviešu muguras, un tos var nokratīt, tikai vienīgi IZTAISNOJOT muguru, – **tad lietuvēns nokrītis pats!**

A.Niedra tika izraidīts no Latvijas 1930-tajos gados. Nav jābaidās izraidīt no Latvijas A.Niedram LIDZĪGUS. Tas nav ultimāts, bet vajadzība, nepieciešamība!

LASĪTĀJA VIEDOKLIS

Avīzēm jāraksta par dekolonizāciju!

Izsaku cieņu Indulim Krūmiņam Nauksēnu pagastā, kurš 19.novembra "Latvijas Avīzes" numurā paziņoja, ka vairs neabonēs šo laikrakstu, jo tas neatpoguļo valstī notiekošo visā pilnībā.

Es būšu vēl asāks par Induli Krūmiņu. Vispirms jau "Latvijas Avīze" manās acīs ir zaudējusi savu vērtību tāpēc, ka no "Lauku Avīzes" tika pārtaisnāta par tādā. Sākumā "Lauku Avīze" kaut cik atpoguļoja laukos esošās problēmas – it kā jūta līdzīgu lauku cilvēkiem, bet tad apmetā kažoku uz otrā pusi un pārtai-

pa par "Latvijas Avīzi", kurā nu publicē dažādas sēnālas, kas sagrābstītas pa visu Latviju un ārpus tās. Manā skatījumā tā ir nodevība pret mūsu senču svētāko lolojumu - mūsu zemi, it kā mūs ir barojusi no neatminamajiem laikiem.

Pēdējā laikā "Latvijas Avīze" diemžēl man gandrīz nav nekā ko lasīt. Tāpēc turpmāk abonēšu tikai Latvijas Nacionālās frontes laikrakstu "DDD", kur tik tiešām izlasu no pirmās līdz pēdējai lappusei.

Deokupācija. Dekolonizācija. Savā laikā par to

jau cīnījās mans radnieks **Gunārs Astra**. Kad pēc 15 gadiem no Mordovijas atgriezās Rīgā, viņš konstatēja šādu faktu:

Pēc krievu porķamkām joprojām Rīga smird,

Un kolonistu balsis ik uz soļa dzird...

Turpinājumā Gunāram es gribētu teikt:

Pie Tava kapa stāvēt,

gribas kaupt,

Un pilnā balsī pāri priedēm saukt:

Ak, mosties, celies, Tev ir jāredz viss,

No Tavām idejām kas pāri palicis!

(vārsmas manējās)

Gunārs Astra okupantus pagodināja par *viesiem*, kuriem no Latvijas ir jāizbrauc. Bet laikraksts "DDD" ir vienīgais, kas par to cīnās. Tikai vietējā mafija, ko sauc par valdību, neko nedara – neliekas ne dzirdam...

Nobeigumā teikšu, ka vispirms:

Ir jālidz sabrukt krēsliem augstiem,

Par maz ar vārdiem vējā paustiem!!!

Ar patiesu cieņu pret "DDD" veidotājiem (it īpaši veidotājam!)

Imants Ašmanis

KURŠ UZPĒRK MEDIJUS UN ŽURNĀLISTUS?

Turpinājums no 1. lpp.

Jānis Mārtiņš Skuja: Tikai divi no krievvalodīgajiem medijiem šad un tad atļaujas kritizēt Rīgas domes pozīciju. Viena no tām ir TV5, kura vienu reizi tā pārkritizējās, ka žurnālistu, kura vārdu diemžēl neatceros, piecu minūšu laikā atlauda no darba. Otrs medijs ir laikraksts "Telegraf". Nezinu, kam šis laikraksts pieder (šajās dienās tika atlaists galvenais redaktors un viņa vietnieks, kas ir signāls, ka ar Rīgas domes vadības kritiku viss ir cauri arī šajā laikrakstā), taču zinu, ka izdevniecības nams "Fenster" (izdod laikrakstu "Veski Segodna" – red.piez.) īpašnieks ir Rīgas domes deputāts Andrejs Kozlovs no Saskaņas centra. Savukārt izdevniecības "Petit" (izdod laikrakstu "Čas" – red.piez.) īpašnieks Aleksejs Šeiņins Saeimas vēlēšanās startēja no LPP saraksta. Saskaņas centram lojāls, protams, ir arī Pirmais Baltijas kanāls.

Šī īpašnieku sasaiste ar Rīgas domes pozīciju izskaidro, kādēļ krievvalodīgajos medijos ļoti reti parādās opozīcijas partiju pārstāvji. Viņiem ļauj izteikties tikai par jautājumiem, kas saistīti ar valdības stratēģiski politiskajiem lēmumiem, bet ne par Rīgas domes darbību.

Nevaru apliecināt ar savu parakstu, bet esmu dzirdējis runas, ka, Nilam Ušakovam nokļūstot pie varas Rīgā, uzstādījums saziņai ar sabiedrību tika definēts šādi: mums latviešu mediji nav vajadzīgi. Tādēļ deviņdesmit deviņi procenti līgumu paslēgti ar krievvalodīgajiem izdevumiem. Latviešu izdevumi saņem vien oficiālās preses relīzes un ziņu aģentūrās sagatavoto informāciju par notiekošo Rīgas domē.

LATVIEŠI PAŠI IZRAKUŠI SEV BEDRI

DDD: Ņemot vērā to, ka Rīga ir Latvijas, tātad latviešu valsts galvaspilsēta, – kas liedz latviešu medijiem runāt un rakstīt par absurdo situāciju Rīgas domē? Nav manīts, ka medijos tiktu runāts par to, ka Rīgas domē notiekošais atspoguļo latviešu nācijas patieso stāvokli savā zemē.

Jānis Mārtiņš Skuja: Piekritot jūsu teiktajam par Rīgu kā Latvijas galvaspilsētu, sava veida nācijas simbolu, gribu pieturēties pie pozīcijas, ka Rīgas dome ir vieta, kur vairāk jārisina nevis politiskie, bet ekonomiskie jautājumi. Diemžēl tas ne vienmēr tiek ievērots. Kāds mans kolēģis pareizi norādīja, ka mēs neesam deputāti, mēs esam domnieki – cilvēki, kuriem jā rūpējas par Rīgas pilsētas vajadzībām.

Manuprāt, lielā mērā par to, kas notiek ar nacionālajiem jautājumiem, jāpasa-ka paldies pašiem latviešiem. Ne jau kāds cits, kā tikai mēs paši, latvieši, esam atvieglojuši svešajiem ienākt, staigāt un rīkoties mūsu valstī tā, kā viņiem labpatikas.

Domāju, mums jāsa-ka lielais paldies iepriekšējām Rīgas domes vadībām par to, ko tās sastrādāja, precīzāk – par to, ko tās neizdarīja, un ko šodien ļoti veiksmīgi izmanto pašreizējās domes krievvalodīgā pozīcija.

DDD: Jūs teicāt, ka ne- vajadzētu politizēt Rīgas domē notiekošo, taču tie paši krievvalodīgie, kuru pārstāvji šobrīd ir pie varas Rīgā, to uzskata tieši par politisku uzvaru Latvijā. Arī Maskava SC uzvaru Rīgā uzskata par krievvalodīgo, kas Latvijā patiesībā ir piektā kolonna, uzvaru. Izlikties, ka tā nav, būtu muļķīgi. Krievvalodīgajiem medijiem tas šķiet pareizi, bet kādēļ latviešu žurnālisti par to klusē? Jūs arī teicāt, ka tā saucamie latviešu mediji nerunā ar Rīgas domes opozīciju.

J.M.S.: Nav gluži tā, ka latviešu mediji izvairās... Žurnālistiem daudz neinteresē opozīcijas melnais darbs, kurš, manuprāt, ir ļoti svarīgs. Domāju, ka opozīcijai vienmēr ir jābūt pie jebkāda politiskā vai

jo, redzot, kā Rīgas domes vadība un pozīcija pieņem nopietnus lēmumus, kur tiek tērēta rīdzinieku nauda, jāsecina, ka tā var lemt vai nu pilnīgs muļķis un idiots, vai arī blēdis un krāpnieks. Kurš ir kurš – tas gan ir jautājums!

DDD: Velos precizēt, ka Latvija nav divkopienu valsts, jo latvieši nav kopiena, bet gan šis valsts pamatnācija. Ļoti daudzas problēmas ir tādēļ, ka tieši to mēs bieži vien aizmirstam – latvieši neuzvedas kā saimnieki savā zemē.

J.M.S.: Piekritu jūsu korekcijai. To vajadzētu ņemt vērā.

CENZŪRA PASTĀV SLĒPTĀ VEIDĀ

DDD: Viesojoties TV studijā pie žurnālista Māra Zandera, jūs teicāt, ka žurnālistu vidū pastāvot nerakstītā cenzūra, kas nosaka, par ko drīkst un par ko nedrīkst runāt.

Jānis Mārtiņš Skuja: Protams, tas tā ir.

Man ir ļoti labs piemērs, kad pirms vēlēšanām Šlesera kungs bija ieradies Saktas puķu tirdziņā, kur tikās ar puķu tirgotājiem. Notika diskusija par to, kā un kas būs nākotnē. Šlesers nāca ar savu redzējumu un savu informāciju, kura nebija korekta. Pēc tikšanās

"PCTVL ir prognozējams un zināms zvērs. SC pēc ekonomiskās būtības ir tā pati Tautas partija, tikai runā krievu valodā un ar neiedomājamām nosliecēm atdoties Krievijai."

ekonomiskā izklāsta. Opozīcija ir tā, kas tur pozīciju nomodā un liek tai strādāt, neatkarīgi no tā, kas ir pie varas. Taču, kamēr mums ir divkopienu valsts, kamēr viena tautas daļa dzīvo vienā informācijas un pat kultūras telpā, otra – citā, tikmēr, atklāti sakot, mēs, latvieši, varam malties pa savu presi, darīt ko gribam, tāpat nekas nomainīsies, jo pozīcijas vēlētais pārsvarā skatās jau manis pieminēto TV kanālu un lasa iepriekš minētās avīzes.

Būtībā vienīgie mūsu instrumenti ir tiesībsargājošās iestādes. Cerības lieku uz ministriju, kurai deleģēs pašvaldību lietas, tajā skaitā apstrīdēt jeb apturēt kādus domes lēmumus. Tas ir viens no instrumentiem, kā mēs varam kaut ko krasi ietekmēt Rīgas domes pozīcijas darbībā.

Rodas cits jautājums – izskatās, ka deleģējums būs ZZS, tādēļ grūti prognozēt ministrijas politisko noskaņojumu. Nevar zināt, cik šīs ministrijas vadībā esošā partija būs gatava uz ciešu sadarbību ar Rīgas domes opozīciju. Manuprāt, iejaukties ir pamats,

notika intervijas, un es piedāvāju presi faktus, kas ir pilnīgi pretēji tam, ko minēja Šlesera kungs.

Uzrunāju Pirmo Baltijas kanālu, kura žurnāliste teica: protams, mani tas interesē, bet kā jums šķiet, vai to parādīs, ja man, montējot raidījumu, blakus stāv cilvēks, kurš saka, ko drīkst un ko nedrīkst rādīt?! Viņa man piedāvāja runāt ar LNT pārstāvi, kurš pasmaidīja un atbildēja līdzīgi: protams, interesē, bet jums labāk runāt ar TV3 vai Latvijas Televīziju... Šis ir klasisks piemērs – lai ko tu teiktu, lai ko tu darītu, ir mediji, kuriem ticis dots uzdevums opozīciju nelaist ēterā.

Konkrētajā gadījumā es pat nebiju opozīcijas deputāts, taču tik un tā mans viedoklis nebija interesants, jo tāds ir politiskais uzstādījums. Mediji konsekventi ignorē opozīciju. Vai tad jūs redzat, ka pašākus, piemēram, sociālo māju atklāšanā, klāt ir opozīcija? Televīzijā to nevar redzēt, kaut gan mēs tur esam. Arī domes iekdienas darbā opozīcijai ir savva loma – arī mēs balso-

jam un pieņemam pilsētai svarīgus lēmumus. Teikt, ka viss notiek, pateicoties pozīcijai, nav gluži pareizi.

DDD: Vai tas nesasaucas ar "vecajiem labajiem" laikiem? Padomju laikos gan cenzūra bija oficiāla, un visiem bija skaidrs, ko drīkst un ko nedrīkst, kādēļ viens viedoklis parādās, bet cits ne. Šodien Latvija ir it kā demokrātiska un brīva valsts, kurā pastāvot preses brīvība. Kas tad tie ir par žurnālistiņiem, kuri atļauj ar sevi tā manipulēt?

J.M.S.: Domāju, ka mēs jau sen savos prātos esam klievējuši domu par to, ka mūsu kaimiņam Krievijai – Padomju Savienības pēctecim – ir mīlestība jeb draudzīgas tieksmes attiecībā uz Baltijas valstīm. Nav nekā no mīlestības vai draudzības, ir tikai un vienīgi intereses.

Ja paskatāmies tālāk, tad redzam Krievijas mediju tirgu un to, kā tur strādā cenzūra. Pirms kāda laika domāju mazliet citādāk, taču tagad esmu pilnīgi pārliecināts, ka Saskaņas centrs nav Latvijai un demokrātijai draudzīgāka politiskā partija.

DDD: Es pat teiktu, ka SC ir bīstamāka par PCTVL, kuras patiesos nodomus un mērķus zina visi latvieši.

J.M.S.: Es jums pilnībā piekritu! Godīgi sakot, man žēl, ka PCTVL netika Saeimā, jo būtu ļoti interesanti redzēt, kā viņi savā starpā turpinātu cīnīties.

PCTVL ir prognozējams un zināms zvērs. SC pēc ekonomiskās būtības ir tā pati Tautas partija, tikai runā krievu valodā un ar neiedomājamām nosliecēm atdoties Krievijai. To mēs redzam pēc sadarbības līgumiem gan ar Krievijas vadošo partiju, gan ar Ķīnas komunistisko partiju. Jānis Urbanovičs kopā ar Krievijas Federācijas Sabiedriskās palātas pārstāvi Igoru Jurgenu šogad izdeva grāmatu "Nākotnes melnraksts", kurā apspriestas Latvijas nākotnes attīstības iespējas.

RUNA IR PAR POLITISKO SPĒKU IETEKMES ZONĀM

DDD: Ar krievvalodīgajiem, kas patiesībā ir Krievijas piektā kolonna Latvijā, viss ir skaidrs – par viņu nodomiem un ideoloģisko ievirzi nav jēgas runāt, jo tā tāpat nomainīsies. Runa ir par latviešiem, latviešu žurnālistiem, kuri savas personiskās vai uzspiestās pārliecības dēļ nerunā patiesību, izvairās atzīt, ka Rīgas domes pozīcija ir antilatviska, jo nav joprojām likvidētas okupācijas sekas. Par neoficiālo, bet reāli pastāvošo cenzūru jārunā ne tikai attiecībā uz privātajām, bet arī sa-

biedriskajām raidstacijām.

Jānis Mārtiņš Skuja: Droši vien, ka tā tas ir. Privātais medijs teorētiski tā drīkst rīkoties. Cits jautājums ir žurnālistu ētika.

Privātie mediji skaidri iezīmē savas politiskās simpātijas, un neviens viņiem to nevar liegt. Kā piemēru varu minēt "Neatkarīgo Rīga Avīzi", kas nekad nekritizē Lemberga kungu. Varam tikai minēt, kas ir šis laikraksta īpašnieks, bet šis medijs ir paudis konkrētas simpātijas viņa politikai. Cits medijs citiem politiķiem. Var runāt par Viestura Koziola, kurš ir laikraksta "Diena" jaunais īpašnieks, draudzību ar Šleseru, bet līdz šim nav manīts, ka būtu notikusi kāda Šlesera kunga slavīšana vai pozīcijas nepamatota kritizēšana. Tas runā par labu šim medijam.

Jautājums ir par valsti, sabiedriskajiem medijiem. Šajā gadījumā jārunā par politisko spēku ietekmes sfērām. Demokrātiskā valstī, protams, tāda lieta nevajadzētu būt.

DDD: Nevaru iedomāties, ka mani kā žurnālisti kāds varētu piespiest par kaut ko runāt vai gluži pretēji – klusēt. Pieņemu, ka neviens jau tiešā veidā nepasaka, par ko drīkst vai nedrīkst runāt, taču netieši acīmredzot tiek doti kādi mājiņi, kuri ir tie cilvēki, kas jāintervē, un kuri ir tie jautājumi, par kuriem nedrīkst runāt. Ļoti spilgts piemērs ir žurnālistu attieksme pret nacionālo problēmu apspriešanu. Ja latvieši runā par savām nacionālajām interesēm, tad tas tiek interpretēts kā nacionālā naida kurināšana, ja runā kaut vai par krievvalodīgajiem nepilsoniem, tad

priekšplānā tiek izvirzītas viņu tiesības.

J.M.S.: Žurnālistika nav mans lauciņš, taču domāju, ka šādās situācijā jāatšķir labi, profesionāli žurnālisti no vienkāršiem žurnālistiem, kuri bez īpašas piepūles dara savu darbu, pelna latus un priecājas, ka joprojām var strādāt. Patiesi labs un profesionāls žurnālists neļausies ietekmēties un pieturēsies pie ētikas, nebaudoties zaudēt darbu, jo zina, ka būs cits medijs, kas ar prieku viņu pieņems.

DDD: Tātad jūs sliecaties apgalvot, ka žurnālistika Latvijā ir diezgan zemā līmenī, ka tai nav raksturīgas spilgtas un neietekmējamās personības?

J.M.S.: Nevaru to tik kategoriski apgalvot, jo, tā kā man nav informācijas, kas notiek ar žurnālistikas personībām Lietuvā, Igaunijā, Zviedrijā, Somijā, Luksemburgā vai kādā citā pēc izmēra Latvijai līdzīgā valstī, nevaru veikt nekādus salīdzinājumus. Latvijā, manuprāt, ir uz pirkstiem saskaitāmi tie žurnālisti, kurus ciena, respektē visa politiskā spektra pārstāvji.

Labs žurnālists ir tāds, kurš nebaudās kritizēt. Manuprāt, Latvijā ir tikai kādi četri televīzijas raidījumi, kurus vērts skatīties, kuros ir kaut kas objektīvs, kuros vienkārsie cilvēki, pēc tam, kad visi ierēdņi, valsts iestādes ir par viņiem iznirgājušies, var meklēt palīdzību. Nezinu, kāda situācija ir superdemokrātiskajās valstīs, tādēļ man grūti veikt kādus salīdzinājumus.

Turpinājums sekos

Intervēja Liene Apine

KAS DZĪVO LATVIJĀ?

Alfrēds Ābele

Publicists, grāmatas
"Latvietība" autors

"Politiskie intelektuāļi", kuri ir izmantojuši valsts intelektuālās "pirmās nakts tiesības" un faktiski vainīgi tās dziļajā kritumā, tagad piedāvājas no Latvijas veidot "eiropeisku nacionālu valsti" (interesanti, ko viņi līdz šim visu laiku darījuši?). Taču neviens no viņiem nevar kaut cik jēdzīgi izskaidrot, ko nozīmē termins "nacionāla valsts"? LA žurnālists Krustiņa kungs vienam šādam politikim tā arī pajautāja, ko viņam nozīmē jēdziens "nacionāla valsts"? Sekoja stomišanās.

G.V.Kristovskim nacionāla valsts esot teritorija, pilsonība un valoda. Ja esi padumjš vai tev ir netīri nolūki, nu neceri cilvēkiem tik naivi "ieliet" smadzenēs! Teritorija, pilsonība un valoda ir visām pasaules valstīm – iznāk, tās visas ir nacionālas? Tad, kāda gan jēga apzīmējumam "nacionāla" pirms vārda "valsts"? Bet – ai, kā dažam labam gribas cilvēku prātos novienādot latviešus ar "latvijiešiem" un terminiem – "nacionāls" un "nācija" – piešķirt valstiskuma jēgu... Tad atliks vien kādam atkal izsaukt

Freiberģas vieglās mēles palīdzību ieviesies jēdziens "citu tautību latvieši", kuri kopā ar latviešiem veidojot "Latvijas politisko nāciju". Bet, kā tad lai saprot viņas vārdus, ka "deportācijas bija noziegums pret latviešu tautu, Latvijas valsti un nāciju"?

Ar citām valsts augstākajām amatpersonām nav labāk. 2008.gada Jaungada uzrunās mani pārsteidza saskaņa, kuru demonstrēja **Valdis Zatlers** un **Ivars Godmanis** uzrunājamo izvēlē. Bija jaušams, kādas mokas abi izcietuši, lai savās runās pilnībā izvairītos no vārda "latvieši" lietošanas. Kas tik abiem te, Latvijā, nedzīvo! Aiz vietniekvārda "mēs" tiem slēpjas: *dārgā Latvijas tauta; dārgie Latvijas ļaudis; godātie Latvijas iedzīvotāji; dārgie līdzpilsoņi; valsts pilsoņi; sabiedrība; mūsu nācija; mūsu tauta (abos gadījumos bez nosaukuma)*... Pat laimīgs Jaunais gads un svētība tika novēlēta tikai Latvijas zemei.

Visi šie "mēs" kaut kur ejot, un, izrādās, tas esot ziemeļvalstu attīstības virziens... Tikai latvieši nekur neiet, jo, sanāk, viņu Latvijā gluži vienkārši nav. Tāpēc Godmaņa valdības programmā nacionālās politikas sadaļa nemaz nebija vajadzīga, tāpēc ka na-

ethnos – cilts, tauta), tā "nācija" (latin. *natio* – tauta) nozīmē vienu un to pašu, tikai tie nekādi nav saistāmi ar jebkura teritoriāli ierobežota puļa apzīmēšanu.

Jāuzsver, ka terminam "ethnos" ir vēsturiski dziļāka jēga, bet "nācija" apzīmē etnosa pašreizējo attīstības stāvokli. Tāpēc zinātniskās (etnogrāfija un etnoloģija) nacionālās terminoloģijas pamatos ielikts vārds "ethnos", un tā jēga ir definēta šādi:

Etnoss – tā ir vienādu etnisko pazīmju (rase, valoda, kultūra, pamatnodarbošanās un uz to bāzes gadsimtos veidojušās specifiskas rakstura īpašības) kaut kādā attīstības stadijā esoša cilvēku kopa (etniska kopa), neatkarīgi no tās pārstāvju izvietojuma pasaulē. Galvenais šeit ir dziļas kultūras un asinsradniecības saites, kas nosaka to, ka etnosi **veidojas un attīstās** ļoti lēni un tikai savā etniskajā dzimtenē. Lai būtu garantēta etnosa attīstība un savas patības saglabāšana, tam kā acaurais jābūt sava garīguma nesēji – no garīdzniekiem līdz pat nacionālajai inteliģencei.

Etnosi veidojas no ciltīm, tām etnoģenēzes ceļā izējot dažādas attīstības stadijas un iegūstot dažādus attīstības stāvokļus (statusus). Piemēram, latviešu etnoss attīstījies caur šādām stadijām: **aktuālisma stadija** (baltu cilšu izdzīvošana svešā jūgā), **ignorances stadija** (cilšu vienaldzība, apātija, iršana un aplūšana puļa stāvoklī), **apziņas stadija** (saplūdušo cilšu jaunas kopības apziņas rašanās, t.i., etnosa izveidošanās no puļa), **atmodas stadija** (domas un rūpes par kopējā stāvokļa uzlabošanu un nākotni, t.i., tautības stāvokļa sasniegšana), **nomoda stadija** (sava valstiskuma un tautas stāvokļa iegūšana, tautas un valsts nostiprināšana līdz suverēnas un neatkarīgas valsts izveidošanai un nācijas stāvokļa iegūšanai). Etnosi mirst, šīs stadijas izejot pretējā secībā.

Etnosi atšķiras ar savām **nacionālajām pazīmēm** – ar noteiktu teritoriju un eksistences līdzekļu iegūšanas veidu saistītam etnosa pārstāvju vēsturiski izveidotām īpašībām.

PAR ETNOSOCIĀLU KOPIENU

Apzīmējums "kopa" etnosam nozīmē, ka tam piederīgs ir arī pasaulē aizklidušais etnosa pārstāvis. Krievu etnosam piederīgs ir gan krievs Krievijā (savā etniskajā dzimtenē), gan krievs jebkur citur pasaulē. Tāpat ir ar latviešiem. Etnosa daļu, kas dzīvo savā etniskajā dzimtenē, apzīmēsim kā "**etnosociāla kopiena**" (šajā gadījumā tiek lietots vārds "kopiena", kas ir būtiski!), bet pasaulē izklidušos nosauksim par **klaidītiem**.

Etnosociālās kopienas formulējums ir nacionālo jēdzienu, tātad visas nacionālās terminoloģijas sakne. Parasti ar etnosu tiek domāta etnosociāla kopiena un aizmirsts par klaidītiem.

Etnosociāla kopiena – tā ir etnosam raksturīgo dzīvesveidu piekopojoša, sociāli un teritoriāli saistītu (kompakti dzīvojošu) viena etnosa pārstāvju skaitlis-

kopu par etnosociālu kopienā, tātad minoritāti? Un ko darīt ASV ar saviem neangliskajiem kvartāliem, pat krievu Braitonbiču? Tās nav etnosociālās kopienas, bet etniskas kopas. Tāpat ir ar lielo krievvalodīgo kopu Latvijā. Kopas lielumam šeit nav nacionāla, bet valstiska nozīme.

Savā nacionālajā valstī dzīvojoša etnosociāla kopiena ir tauta (nācija), sve-

Nacionalitāte (nacionālā piederība) /Nationality, Национальность/ ir uz nacionālām pazīmēm balstīta: 1) cilvēka pašapziņa; 2) valstiska vai publiska cilvēka identificēšana ar noteiktu etnosu. Šim ar strauju etnosu sakušanu saistītajam, atmirstošajam jēdzienam pašlaik ir vairāk cilvēku etniskās (nacionālās) pašapziņas nekā sabiedriskā vai valstiskā vērtība. Nacionalitāti nekādā ziņā nevar uzskatīt par asinsradniecības, bet vairāk par kultūrvēdes, kurā cilvēks audzis, rādītāju.

Ar šiem beidzas tīri etniskie jēdzieni, un turpinājumā tiks aplūkoti etnoss un etnosa pārstāvji uz valsts fona. Etnosi nav nekāds nemainīgs. Tie tāpat kā viss dzīvais dzimst, iziet dažādas attīstības stadijas, degradējas un mirst. Par augstāko attīstības stadiju sasniegušu tiek uzskatīts etnoss, kurš izveidojis savu valstiskumu. Tādu etnosu jau godā par tautu (nāciju).

Turpinājums sekos

"Par augstāko attīstības stadiju sasniegušu tiek uzskatīts etnoss, kurš izveidojis savu valstiskumu. Tādu etnosu jau godā par tautu (nāciju)."

ki nozīmīga (spējīga patstāvīgi reproducēt etnosu) kopiena, kas dzīvo savā vēsturiskajā (izcelsmes) teritorijā.

Pret šādu definīciju iebildis tie, kuri uzskata, ka etnosociālās kopienas var radīt mākslīgi un jebkur. Jājautā, vai Izraēlā ebreji arī būs gatavi atzīt lielo, ieceroto krievvalodīgo apakš-

šā – nacionāla minoritāte. Etnosociāla kopiena ir dabisks veidojums, tāpēc tikai uz to attiecināmas kolektīvās dabiskās tiesības.

Etniski klaidīti – tie ir no savas etnosociālās kopienas atrauti, citu etnosu vēsturiskajā teritorijā izkaisīti (nekompakti) dzīvojoši atsevišķi etnosa pārstāvji (cittautieši).

Kurš novērsīs korumpētu tiesnešu patvaļu?

ATKLĀTA VĒSTULE

**Valsts prezidentam V.Zatleram
Ministru prezidentam V.Dombrovskim
Saeimas priekšsēdētājam S.Āboltiņai
Saeimas Prezidija loceklim G.Daudzem
Tiesībsargam R.Apsītim**

Godātie adresāti!
Pievienojoties O.Gailuma un vēl 114 cilvēku parakstītajai atklātajai vēstulei, kura bija publicēta laikrakstā "DDD" Nr. 16(220), arī es vēlētos, lai šai uzrunai "godātie" nebūtu tikai formāls raksturs. Diemžēl 10 gadu laikā esmu guvis nešaubīgu pieredzi par to, ka jūs tik tiesām nekalpojat latviešu tautai un nedarāt neko, lai novērstu genocīdu, kā arī lai atjaunotu tautai ticību **tiesu varai**. Kā zināms, ja tautai nav ticības tiesai, tad nav ticības arī valsts varai.

Ar lielu gandarījumu vēroju, ka ir patiesi **godīgi tiesneši**, kuri nebaidījās pieņemt taisnīgus spriedumus safabricētajā kriminālīetā pret "DDD", kā arī abās "DDD" žurnālistu lietās, atmaskojot Saeimas Prezidija locekļu pretlikumīgo rīcību, un dažās citās lietās. (Taisnīgumam ir jābūt tiesneša darba pamatā!)

Taču diemžēl man nācies

parliecināties, ka visās tiesu instancēs atrodas arī tādi nožēlojami tiesneši, kuru spriedumus iespējams nopirkt. Šādi korumpanti labi zina, ka viņu tīšos un ļaunprātīgos likumu pārkāpumu piesegs gan pašu priekšniecība, gan arī valsts varas pārstāvji, KNAB un tiesībsargu ieskaitot.

Arī pēc J.Brūkleņa grāmatas "Tiesāšanās kā ķekšis" publiskošanas, nekādas redzamas pārmaiņas tiesu sistēmā nenotika, un viss beidzās ar kārtējo apspriedi un atsevišķu tiesnešu pakritizēšanu, kaut gan ģenerālprokurors **J.Maizītis** bija spiests atzīt, ka tiesās "korupcija sniedzas līdz pat augstākajiem plauktiem"... Paliel neatbildētais jautājums: kādēļ tad viņš nekā nedarīja, lai šādus bistamus noziedzniekus sauktu pie kriminālatbildības?

Piemēram, es un **Dz.Zilberte**, būdamas pretlikumīgi atzītas par atbildētā-

jām nelielā civillietā, 14 gadu laikā guvām nešaubīgu pieredzi par to, ka atsevišķas tiesnešu mantijas tik tiešām ir uzvilkušas vieni no visbīstamākajiem noziedzniekiem un ka korumpēts tiesnesis "drikst" apgriezt jebkuru likumu otrādi, labi zinot, ka neviens uz viņa pārkāpumiem nereaģēs. Ne bez pamata daudz cilvēki, kuriem nācies saskarties ar tiesvedību, ir atzinuši, ka mūsu valsti tiesneši tiek pielīdzināti Indijas svētajai govij...

Jau kopš neatkarības atjaunošanas mūsu tiesneši tiek kritizēti par tīšiem un ļaunprātīgiem likumu pārkāpumiem. Reiz **Līga Svorina** ("Neatkarīgā", 04.02.2003.) apgalvoja, ka mūsu valsts tiesās korupcija ir tik liela, ka tā apdraud valsts nacionālo drošību (kā gan citādi Satversmes tiesas tiesneši Abrenes atdošanu būtu atzinuši par likumīgu!).

Turpinājums 8. lpp.

"Ar bijušās Valsts prezidentes Vairas Viķes-Freiberģas vieglās mēles palīdzību ieviesies jēdziens "citu tautību latvieši", kuri kopā ar latviešiem veidojot "Latvijas politisko nāciju"."

ties: "Cik tad vispār ir tādu *tiro latviešu*?" – un cionistu uzdevums atbrīvoties no visa "nežēlīgi" etniskā būs izpildīts. Šādas "smadzeņu skalošanas" nolūks ir panākt, lai visā pasaulē cītīgi strādātu kosmopolītiski "pasaules pilsoņi", kurus uzraudzīs un vadīs kāds "izredzēts" etnoss.

Tāpēc latviešiem, kas kārtējo reizi nonākuši krustceļos, šodien ir jātieks skaidrībā, kas te, Latvijā, ir kas? Ja vien nav jau par vēlu un taisnība zobgaļiem, kuri smeļ, ka "latvieši pa šiem 20 gadiem to vien tik darījuši, kā ar baudu sevi nidejuši"...

PAR TAUTU

Īpašas neskaidrības rada vārda "tauta" lietošana – vienu brīdi etniskajā, otru brīdi valstiskajā nozīmē. Tāpat ir ar terminiem "nācija" un "nacionāls". Šāda nenoteiktība sniedz iespējas politliekuļiem-manipulatoriem, izmantojot pat vienā runā vai rakstā šos vārdus abās nozīmēs, jaukt cilvēkiem prātus. Piedevām vēl jūkas rada vārda "tautība" nepareiza lietošana.

Lūk, daži piemēri.

Ar bijušās Valsts prezidentes **Vairas Viķes-**

cionālais jautājums (latvieši) no dienas kārtības ir noņemts. Godmanis&Co to jau ir atrisinājis. Neatgriezīsies! Punkts. Tur vairs nav diskusiju.

2009.gada nogalē premjers **Valdis Dombrovskis** starp citām tautām Latvijā vēl paspēja ieraudzīt latviešus (iedomājaties tik – kā pamattautu). Taču, sagaidot 2010.gadu, uzrunās abiem – kā prezidentam, tā šim pašam premjeram – Latvijā jau dzīvoja tikai Latvijas tauta.

Šai terminoloģijas nenoteiktībai pievienojas vēl mūsu politiķu māka vienlaicīgi domāt vienu, runāt otru, darīt trešo, un rezultātā sanāk, ka latvieši paši savā (valsts) valodā viens otru nesaprot.

Kas jāsaprot ar vārdu "tauta"? Atvasinājumi tam ir: tautas folklorā, tautas dainās, tautasdziesmās, tautietis u.tml., kas pierāda, ka termins "tauta" izsenis (līdz jaunāko laiku politliekuļi spīta izlidojumam) ticis lietots etniskajā izpratnē, tas ir, saistīts ar noteiktu etnosu.

PAR ETNOSU UN NĀCIJU

Ja aplūkojam terminu "ethnos" un "nācija" izcelsmi, tad kā "ethnos" (grieķ.

NEKAD neteiksim: nekad!

Saruna ar vēsturnieku **Elmāru Pelkausu**

Turpinājums no iepriekšējā numura

KOLONISTI SAMAITĀ LATVIJAS LAIKA KRIEVU PĒCTEČUS

Elmārs Pelkauss: Iespējams, esmu vecmodīgs un dzīvoju savas bērības pieredzes iespaidā, bet tāda ir mana pārlicība. Kad 1946. gadā čeka nogalināja manu tēvu, tad māte ma-

man ir atšķirīga emocionāla attieksme pret dažādām šīs kopienas grupām. Pirmā grupa ir tie, kurus mēs saucam par Latvijas krieviem. Tie ir Latvijas likumīgie pavalstnieki - Pirmās Republikas mantojums. Problēmas ir ar tiem otrajiem - tiem, kas Latvijā iebrūca padomju laikos.

DDD: Diemžēl šie pauniņi ir sabojājuši, saindējuši ar šovinismu arī pirmskara Latvijas krievu pēctečus.

E.P.: Tā tas diemžēl ir.

mostas "asinsbalss"?

E.P.: Jā. Šī problēma nav tikai pie mums, bet arī citās daudz nacionālās valstīs. Mēs taču redzam, kas notiek, piemēram, Francijā. Tiklīdz vēršas pret kādu nelegālu arābu imigrantu, ierunājas Francijā dzīvojošo arābu "asinsbalss".

DDD: Latvija nav un nekad nav bijusi daudz nacionāla valsts, tomēr mums to cenšas uzspiest. Vai tas neliel domāt, ka globālā tautu un nāciju sajaukšana ir apzināta ļaunprātība, lai radītu pastāvīgu nedrošības sajūtu? Visa cilvēce dzīvo kā uz pulvermucas. Pat Vācijas kanclere Merkele atzina, ka integrācija ir izgāzusies. Par integrācijas problēmām runā valstis, kurās sveštautību proporcija ir salīdzinoši neliela. Piemēram, Vācijā taču nav 50 procentu turku, bet mazajā Latvijā skaitliski nelielajai latviešu tautai jātiek galā ar nesalīdzināmi lielāku naidīgu krievvalodīgo masu.

E.P.: Esmu bijis Berlīnes turku rajonos - tur dzīvē rit turku valodā, tikai ielu nosaukumu vēl saglabājušies vāciski.

Tur mitinās turki ne jau no Ankaras, bet gan dziļās Turcijas provincēs. Vācu valodu viņi nemāk un pat neizjūt nekādas vajadzības pēc tās, gluži tāpat kā kolonisti Latvijā. Domāju, ka **Merkelei** bija pamats

teikt, ka integrācijas politika ir izgāzusies.

Kāds mans kolēģis, kurš nesen atgriezās no Vācijas, teica, ka **krievi** ir viena no lojālākām kopienām **Vācijā** - viņi neuzdrošinās pikstēt par savām tiesībām.

STARPTAUTISKĀ DIVKOSĪBA

Elmārs Pelkauss: Domājot par globalizāciju, man ir dalītas jūtas. No vienas puses ir tā, kā jūs sakāt, - tās ietekmē tiek sajauktas nācijas un notiek pret dabisku to iznīcināšana. No otras puses - globalizācijas starptautisk-

"Vispazemojošākais ir veids, kādā mūsu toreizējie "valstsvīri" staigāja pakaļ Krievijas varas vīriem un mēģināja pierunāt, lai viņi paņem to Abreni."

ka mēroga institucionalizācijas procesi, manuprāt, kaut kādā mērā novērš nacionālo egoismu. Tagad Ķīna un ASV deklarē, ka neratificēs Kioto protokolu, un piesārņo vidi, cik grib. Ķīna pazemina juanas vērtību un nemaz nerēķinās ar to, kādu ietekmi tas atstāj uz pasaules ekonomiku. Ne tikai lielvalstis, bet arī nelielas valstis ignorē starptautiskos likumus, atrunājoties, ka tām ir suverēna vara. Suverenitāte, pro-

tams, ir svēta lieta, bet tās ļaunprātīga izmantošana arī nav attaisnojama.

DDD: Valstis tāpat kā cilvēki savstarpējās attiecībās nedrīkst būt egoistiskas un apzināti kaitēt citām, iegūt kādus labumus uz citu nāciju rēķina. Šaubos, vai globalizācija veicina vispārības labuma principa nostiprināšanos. Man šķiet, ka notiek tieši pretējais. Manuprāt, iebrukums Irākā, ko ASV realizēja demokrātijas vārdā, bija vislielākā egoisma izpausme. Huseins bija izveidojis kārtību, pārvaldes sistēmu, balstoties uz zināšanām par dažādo tautu atšķirīgajiem raksturiem. Pēc iebrukuma Irākā, visticamāk, tur vairs nekad nebūs tāda kārtība.

E.P.: Es jums pilnībā piekritu. Tas ir negodīgi pašā pamatā. **Sadams Huseins** nebija patīkams cilvēks, bet viņš veica arī visnotaļ atzīstamas lietas. Maz zināms, ka viņa priekšgājēja prezidenta **Ahmeda Hasana al Bekra** valdīšanas laikā komunisti ietilpa valdības koalīcijā un strauji audzēja savu ietekmi. Pastāvēja iespēja, ka Irāka ieslidēs komunisma ietekmes sfērā. **Sadams Huseins**, kurš toreiz bija viceprezidents, panāca, ka komunisti tika izsviesti no valdības.

Pēc tam gan Huseins iesaistījās dažādās avantūrās, taču, lai kāds viņš būtu, pasaulē ir virkne pretīgu diktatoru, piemēram, Ziemeļkorejā. Mēs pat nezīnām, cik tur ir nogalināto, taču domāju, ka savā laikā tika pieņemts lēmums neaiztikt Ziemeļkoreju, jo tie ir *badaini* un pēc atbrīvošanas prasīs ēst. Irāka ir cits gadījums - tur ir nafta, tādēļ tur jāsteno stratēģiskās pozīcijas. Šī iemesla dēļ tika izdomāts, ka Huseins apdraud pasauli, ka viņam ir vai būs kodolieroči, ķīmiskie ieroči. Izskanēja pat tik absurdi apgalvojumi, ka Huseins, kurš bija izteikts arābu nacionālists, esot saistīts ar Al-Kaidu.

DDD: Varam jautāt arī par Krieviju - kādēļ pasaulē tik divkosīgi attiecas pret tur notiekošo? Arī Krievijā tiek iznīcināti cilvēki, spri-

dzinātas mājas, lai tikai sāktu karu ar Čečeniju...

MŪSU PIENĀKUMS - NEAIZMIRST ABRENI!

DDD: Jūs bijāt viens no tiem, kurš savā laikā Saeimas Ārlietu komisijas sēdēs mēģināja pārliecināt deputātes, ka balsot par Abrenes atdošanu ir nacionālā node-

vība. **Toreiz tika izdomāts, kā Latvija tomēr varot "likumīgi" atteikties no savas teritorijas. Vai, jūsuprāt, šī nodevība ir nesusi kādu labumu Latvijai?**

Elmārs Pelkauss: Tas, protams, nav devis nekādu labumu, lai gan mums mēģina iegāvēt pretējo, stātot par kaut kādiem iluzoriem ekonomiskiem ieguvumiem. Protams, mēs nevaram tagad zināt, kā būtu, ja robežlīgums netiktu parakstīts, taču Krievijas politika jau nav mainījusies. Vispazemojošākais ir veids, kādā mūsu toreizējie "valstsvīri" staigāja pakaļ Krievijas varas vīriem un mēģināja pierunāt, lai viņi paņem to Abreni. Mūsējie bija gatavi atdot da-

Vai no tiem mums arī tagad jāatsakās? Nebūt nē! Man kā Latvijas Republikas pilsonim ir pienākums respektēt Satversmes tiesas lēmumu, es to nevaru apstrīdēt, bet saprotu, ka tomēr ir viena institūcija, kas to var atcelt.

DDD: Tātad tomēr ir kāds, kas var mainīt Satversmes tiesas lēmumu?

E.R.: Jā, tā ir pati Satversmes tiesa, kas var pārskatīt savu lēmumu.

DDD: Tātad gadījumā, ja mainās politiskā griba, Satversmes tiesa var pieņemt citu lēmumu, kurā būtu teikts, ka Abrene ir Latvijas teritorija?

E.R.: Es pieņemu, ka tā tas varētu būt. Protams, lāpīts ir lāpīts, tomēr tas ša-

"Mēs taču redzam, kas notiek, piemēram, Francijā. Tiklīdz vēršas pret kādu nelegālu arābu imigrantu, ierunājas Francijā dzīvojošo arābu "asinsbalss"."

ļu Latvijas teritorijas bez jebkādiem komentāriem.

Jūs zināt, ka ir Satversmes tiesas spriedums. Esmu to ļoti rūpīgi izlasījis. Deviņdesmit pieci procenti ir ļoti labi, jo ir pateikts, kas patiesībā noticis - tiek pausts mūsu viedoklis, kā Abrene nonāca Latvijas sastāvā un kā tā tika zaudēta. Taču izšķirošie pieci procenti nekam neder, jo tiesa deklarē, ka Abrene nebija Latvijas vēsturiskā teritorijas sastāvdaļa. Tas man šķiet absurdi.

Iedomāsimies piemēru: man ir lauku īpašums. Sekmīgi saimniekojot, iegādājos papildus zemi. Notiek nelaime, kļūstu ricībnespējīgs un ilgstoši uzturos slimnīcā. Pa to laiku daļa man piederošās zemes tiek sagrābta, un tiesa lem, ka lielākā teritorijas daļa, kas bija manā īpašumā jau sākumā, patiešām ir mana, taču tā, ko vēlāk nopirku, isti nav mana. Ikvienam saprotams, ka no elementāro īpašumtiesību viedokļa šāds lēmums būtu absurds.

Pēc Otrā pasaules kara Polijai pievienoja Austrumprūsijas Dienvidu daļu - zemes, kas gadsimtiem ilgi bijušas vācu valsts sastāvā. Vai polji tādēļ sacītu, ka tā isti nav Polijas teritorija? Arī Austrumprūsijas Ziemeļu daļa, tagadējais Kaļiņingradas apgabals, tiek atzīta par Krievijas sastāvdaļu, kaut gan tas nekad nav bijis Krievijas īpašums. Jā, Krievija tur šad un tad ir veikusi militārus iebrukumus, bet juridiski tas nekad nav bijis Krievijas īpašums. Vai tādēļ kāds starptautiskajās aprindās teiktu, ka Kaļiņingradas apgabals nav Krievijas teritorija?!

Nezinu, kā tas ir pašreizējā novadu sadalījumā, bet kādreiz bija Robežnieku un Indras pagasti pie Daugavas, kuri Latvijas teritorijā nonāca tikai pēc 1920. gada Miera līguma.

jā gadījumā būtu labāk nekā atteikties no savas likumīgās teritorijas.

Es gan neparedzu, ka kaut kas tāds varētu notikt tuvākajā nākotnē, bet nekad neteiksim: nekad. Mūsu pienākums ir **neaizmirst Abreni!** Esmu redzējis Igaunijā izdotas kartes, kurās redzama tās pašreizējā teritorija, taču ar sīku līniju norādīta arī bijusi robeža, kāda tā bija pirms Otrā pasaules kara.

DDD: Tas būtībā ir Latvijas ideoloģijas jautājums - nepārtraukti atgādināt, ka notikusi vēsturiska ne taisnība, starptautisks noziegums, lai tad, kad esam kļuvuši drosmīgāki, varētu izlabot savu nodevīgo valsts vadītāju kļūdas.

E.R.: Jums pilnīga taisnība!

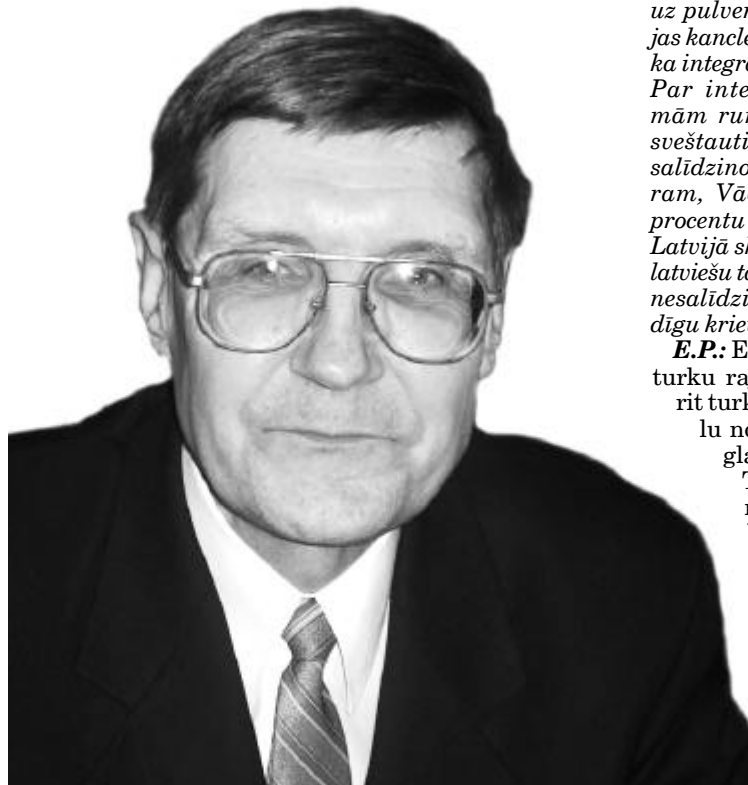
Nesen kādā krievu avīzē lasīju par to, kas šobrīd notiek Abrenē. Tā esot galīgi panikusi provinces pilsētina, kuras viena iedzīvotāju daļa pārtiek no kontrabandas uz Latviju, bet otra apkalpo kontrabandistus. Visapkārt valda alkoholisms un sabrukums. Kāda no bufetniecēm teikusi, ka viņa grib, lai viņus pievienotu Latvijai, ka tad varbūt kaut kas mainītos uz labu.

DDD: Viņiem jāraksta "darbaļaužu vēstules" ar lūgumu pievienot Abreni atkal Latvijai...

E.R.: Ivangorodā, aiz Narvas, iedzīvotāji pēc kārtējās aukstās ziemas bija sākuši vākt parakstus par pievienošanu Igaunijai.

Abrenē, protams, vairs nedzīvo vecie abrenieši, taču es nekādi nevaru piekrist mūsu "patriotiem", kuri iestājās par Abrenes atdošanu, jo mums, lūk, nevajag vēl liekus krievus. Es gan teiktu, ka Abrenē krievu ir mazāk nekā, piemēram, Purvciemā. Tad jau mums no Daugavpils un Zilupes arī jāatsakās.

Intervēja Liene Apine

ni, divgadīgu pusēnu, aizveda uz sava tēva mājām Ikšķiles novada Ziemeļu pusē esošajā Turkalnē. Vēsturiski tur vietumis dzīvoja vecticībnieki. Ja šodien runā par tā saucamo "integrāciju", man ir pilnīgi skaidrs, kādai tai vajadzētu būt - tādai, kādu to redzēju Turkalnē. Visi krievi, kas tur dzīvoja gadsimtiem ilgi, runāja latviski. Daži no viņiem Latvijas laikā pat bija aizsargi. Tas man bija pārsteigums, jo, cik zinu, par aizsargiem varēja būt tikai latvieši. Pirmā pasaules kara laikā Latvijā dzīvojošie vecticībnieki bija aizbēguši uz Krieviju, bet atgriezās, jo tur jutās slikti. Latvijā viņi gāja latviešu skolās, bet mājās, protams, runāja krieviski.

DDD: Līdzīgi mēs varētu stāstīt par Latvijas emigrantiem, latviešiem, kuri pilnībā iekļāvušies mītnes zemes sabiedrībā, pieņemot tās valsts likumus un tradīcijas.

E.P.: Interesanti, ja runājam vēl par manis pieminētajiem vecticībniekiem, tad viņu attieksme pret komunistiem bija daudz negatīvāka nekā latviešiem. Tagad, atceroties vecticībnieku attieksmi pret padomju krieviem, saprotu, ka viņi bija daļa no pirmskara brīvās un neatkarīgās Latvijas. Viņi nebija sarkanā padomju imperialisma sastāvdaļa.

Domājot par krieviem,

KO TEIKS NATURALIZĒTO "ASINSBALSS"?

DDD: Mācītājs *Zuika* no savas pieredzes stāstīja, kā varēja pārbaudīt baltvāciešu lojalitāti. Vajadzēja vien viņiem pajautāt, vai viņi šaus uz vāciešiem, ja tie uzbrūkt Latvijai? Jūsu pieminētie Latvijas laika krievi, kuri bija pat aizsargos un nacionālajos partizānos, šāva uz krieviem, kas ar ieročiem rokās paplašināja "diženās" Padomju Dzimtenes teritorijas un okupēja latviešu valsti.

Elmārs Pelkauss: Starp citu, Salacgrīvā viens no nacionālo partizānu vadītājiem bija apakšpulkvedis Žmihovs.

DDD: Jūsuprāt, vai šodienas naturalizētie krievi, par kuru lojalitāti teorētiski mums nevajadzētu šaubīties, šautu uz krieviem, ja Krievijas armija atkal iebruktu Latvijā?

E.P.: Tas ir ārkārtīgi smags jautājums.

DDD: Taču tieši tādēļ mums tas ir jāuzdod!

E.P.: Mums tas ir jājautā, tomēr jāpatur prātā, ka pat tad, ja cilvēks saka: "Jā!", viņa rīcība attiecīgajā situācijā var būt pilnīgi pretēja. Kā viņi patiesībā rīkosies, kad kāds viņam uzsauks: "Bratok, nu čto ti?!"

DDD: Tas nozīmē, ka mēs nekad nevaram pilnībā uzticēties šiem cilvēkiem - vienmēr jābūt gataviem iespējamībai, ka viņos pa-

LIELU PĀRMAINĀŅU PRIEKŠVAKARĀ

Gunārs Terinks

KO TAD ATSTĀSĪM "NĀKOŠAJĀM PAAUDZĒM"?

Dzirdēti "brīdinājumi", ka Eiropā pieaugot nacionālisms – it kā tas būtu kas nosodāms. Mūsu, latviešu, nelaime ir tieši tā, ka ne ti-

ne divvalodību, kaut gan faktiski, pēc būtības KF ir daudz nacionāla federācija.

Ko šeit, Latvijā, cer un ir nolēmuši darīt neizraidītie okupanti un kolonisti, kuru pārstāv *Saskaņas Centrs*, raudamies pie varas? Ieviest "demokrātiju", kuras nav pat viņu pasaulslavenajā dzimtenē Krievijā? Skaidrs, ka *saskaņiešu* "demokrātija" jeb princips "visi kopā" nav nekas cits

bez nacionālas pašapziņas un bez atbildības sajūtas latviešu tautas priekšā, it kā pēc principa – vilks paēdis un kaza dzīva (bet tā notiek tikai pasākās!).

"Vienotība" ar Dombrovski priekšgalā nobijās no "Visu Latvijai!", jo acimredzot saprata, ka no pēdējo puses atsevišķos jautājumos kompromisu nebūs, tādēļ izmantoja savu skaitlisko pārsvaru, lai dzi-

bēgli no cariskās pareizticīgās Krievijas Latgalē vēl joprojām nav ne "integrijušies", ne asimilējušies. Arī musulmaņi Eiropā ieplūst ne jau tādēļ, lai "integretos" vai asimilētos, bet gan lai savu ticību un dzīvesveidu nestu un izplatītu visā pasaulē.

Latvijas pilsoņiem, kuru 1941. un 1949. gadā izveda uz Gulagu, neviens tā īpaši krievu valodu nebija mācījis – viņi to iemācījās paši, turklāt ļoti ātri. Nedomāju, ka padomju okupanti un kolonisti būtu tik aprobežoti, ka nespētu iemācīties latviešu valodu, tiem gluži vienkārši trūkst motivācijas, jo Latvijā jūtas kā kungi un iekarotāji.

Vai Amerikas kolonizatori mācījās indiāņu valodu? Domāju, nē. Tad par kādu gan okupantu un kolonistu "integrāciju" vai asimilāciju mēs te, Latvijā, varam sapņot?

Pasaulē notiek globalizācija, tā attīstās arvien straujāk. Tāpat tehnikas, tehnoloģiju un elektronikas attīstība norit arvien straujāk; dabas resursu izsmelšana palielinās; dzīvnieku, putnu, augu sugu skaits samazinās – līdzīgi arī mazo tautību kļūst arvien mazāk.

Cilvēku ideoloģiskie konflikti un kari ir tikai kā katalizators, kas veicina pasaules gala tuvošanos. Tas viss vairs nav apturams – par atjaunošanu agrākā dabiskā stāvoklī nemaz nerunājot. Nevaram, nespējam taču atgriezties pie zirgu pajūgu transporta, pie skala uguns apgaismojuma, ne arī pie pašauktas drānas apģērba - punkts un āmen!

Pasaules gals varbūt nepienāks 2012. gadā, tomēr par to, ka lielas, radikālas pārmaiņas ir gaidāmas visai drīz, vairs šaubu nav. Vai varētu notikt brīnums? Brīnums var notikt vienmēr!

"Šo "darboņu" vidū ir arī tādi, kurus daudzi latvieši vērtē kā valsts nodevējus (Fabriks – Abrenes bezierunu atdošana Krievijai; Kristovskis – mīkstāulīgā Latvijas tiesību "aizstāvēšana" Briselē; Mūrniece – iecietīgā attieksme pret okupantu un kolonistu pēctečiem Latvijā; Kampars – nemākulīgā Latvijas interešu pārstāvība starptautiskajos forumos; Ēlerte – savā "Dienas" epopejas laikā "pūta stabulē", kas ne tuvu nebija latviešu nacionālisma aizstāvoša.)"

kai vienkāršam latvietim, bet pašai valsts vadībai pietrūkst nacionālisma. Tādēļ arī mokāties ar tā saucamo sarežģīto problēmu – okupantu un kolonistu izraidīšanu no Latvijas.

Nožēlojami, kā **G.V.Kristovskis** LTV1 raidījumā "100.pants" (09.11.2010.) vai nu neprata, vai negribēja paskaidrot, ko tad latvietis saprot ar vārdu "krievs". Padomju okupācijas periodu taču vēl arvien saucam par **krievu laikiem**. Sarkanarmijā/padomju armijā tikām iesaukti "krievos".

Ar vārdu "krievs" latvietis saprot jebkuru tā saucamo krievvalodīgo, kurš Latvijā atbilst okupanta vai kolonista statusam un kuram, pamatojoties uz Latvijas Saeimas deklarāciju par okupāciju, Latvija būtu jāatstāj, ja vien šī likuma izpilde nebūtu noglabāta "nākošajām paaudzēm", par kuru drošu pastāvēšanu nākotnē gan nekādu garantiju nav, tieši jau pieminēto krievu daudzuma dēļ Latvijā.

Ja **G.V.Kristovskis** ir tik nevarīgs LTV1 žurnālista priekšā, tad ko no viņa gaidīt starptautiskā arēnā? Latviešu un latvietības aizstāvības nekādas – tāds ārlietu ministrs mums tik tiešām nav vajadzīgs!

LATVIJAS VALDĪBAI IR JĀBŪT NACIONĀLI RADIKĀLAI!

Nacionālas valsts valdības politikai jābūt **nacionāli radikālai!** Citādi tā neattieks nacionālo valsts jēdzienu un būtību. Pat tā saucamās Krievijas Federācijas valdība ir nacionāli (krieviski!) radikāla, jo nepieļauj nekādu valsts daudzvalodību, pat

kā krieviska Latvija.

Apjaustas, bet līdz galam neizprastas bažas par vācu tautas nākotni saistībā ar turku imigrantiem paudusi A.Merkele, lai gan vienlaikus pati apņēmusies Vācijā celt mošejas(?!). Neizprotams politiskais aklums!

Amerikas politika bija tālredzīga un pragmatiska, jo savulaik nopirka no Krievijas Aļasku. Bet Krievija tagad "sēž" Kēnigsbergā, Kuriļu salās un mūsu pašu Abrenē. Tāpat kā turki sēž Kīprā un, protams, Ankarā. Turki gan vienā, gan otrā ir burtiski ielīduši. Tāpat kā briti Olsterā. Un tagad nu visi tie ielīdēji uzdodas par vispasaules "miera sargiem", un katrs grib dabūt "zem savas cepures" pēc iespējas plašākas teritorijas ar iespējami mazāku vietējo, etnisko iedzīvotāju skaitu.

Tas, ka **Dombrovskis** izvēle veidot valdību tikai no divpartiju bloka ir valstiska kļūda, kā to novērtēja **R.Dzintars**, ir maigi teikts. Faktiski tika izveidota valdība no divpartiju bloka, kurā ir tikai vecie "darboņi", kas valsti noveduši līdz ekonomiskai, sociālai un demogrāfiskai krīzei. Šo "darboņu" vidū ir arī tādi, kurus daudzi latvieši vērtē kā valsts nodevējus (Fabriks – Abrenes bezierunu atdošana Krievijai; Kristovskis – mīkstāulīgā Latvijas tiesību "aizstāvēšana" Briselē; Mūrniece – iecietīgā attieksme pret okupantu un kolonistu pēctečiem Latvijā; Kampars – nemākulīgā Latvijas interešu pārstāvība starptautiskajos forumos; Ēlerte – savā "Dienas" epopejas laikā "pūta stabulē", kas ne tuvu nebija latviešu nacionālisma aizstāvoša). Šādas valdības izveidošana bija apzināti prettautiska jeb pretlatviska pakļaušanās ārējām spiedienam,

ve, tā teikt, būtu mierīgāka. Bet kopumā šis gājienš "ar zirdziņu" patiešām var izrādīties valstiska kļūda, ja laika gaitā *saskaņiešiem* izdosies pašreizējo "Vienotību" atkal sašķelt.

Ja "Vienotība" sevi dēvē par nacionālu partiju apvienību, bet baidās no nacionālas politikas, tad tā ir tikai dižošanās ar svešām spalvām, un drīz visticamāk tās "spalvas" arī putēs.

VAI CILVĒCES SAJUKUMU PAGLĀBS BRĪNUMS?

Latvieši Īrijā cenšas saglabāt latvietību nevis "integreties". Vecticībnieku

Mīļā "DDD" avīze!

Abonēju Jūsu avīzi un ar ilgām gaidu katru numuru. Priecājos, ka tomēr vēl turas istie latvieši. Lai Dievs Jums palīdz!

V. Kopmane
Pensionāre (80 gadi)

Vecā dziesma, jaunie vārdi

Ak, dzīve, tu nabaga dzīve,
Cik tālu tu novedi mūs!
Vai tiešām pie nabaga tarbas
Jau latviešu valoda skan.
Kur palika fabrikas saldās,
Kur palika latviešu smaidis?
Kā ēnas gar stūriem tie slaistās –
Draudzības vietā tik naidis.

Kad agrāk es iegāju druvā,
Viss apkārt līga kā zieds.
Bet tagad es bridu kā purvā
Ar dakšu un lāpstu tik vien.

Vai labāk ņemt kuli pār plecu,
Bez mērķa uz ārzemēm kļīst.
Vai pļavā vai mežmalā guli,
Līdz kamēr sāk puķītes vīst.
Ak, skrandas jūs, kur manas skrandas,
Kamdēļ nesildiet vairs?
Vai tamdēļ, ka šmaucēji valda,
Vai tamdēļ, ka taisnības nav?

V. Kopmane

Grāmata - lieliska dāvana Ziemassvētkos!

Kacudzo Niši Veselības kalendārs 2011.gadam

Klajā nācis lasītāju gaidītais Kacudzo Niši "Veselības kalendārs 2011.gadam".

Pazīstamā japāņu profesora Kacudzo Niši "Veselības kalendāri" latviski tiek izdoti jau kopš 2008.gada, un nākošajam gadam tas izceļas ar īpaši interesantu un noderīgu saturu. Kā zināms, šajos unikālajos kalendāros publicēta informācija (īpašas receptes, pamācības, skaidrojumi – nenoveco) – tā būs noderīga arī pēc konkrētā gada beigām.

Mēs zinām, cik būtiski ikdienu saskaņot ar Dabas ritmiem un organisma vajadzībām. "Veselības kalendārā" tiek apvienota Kacudzo Niši Veselības sistēma, Dabiskās atīrīšanās sistēma un viņa Dzīves uzplaukuma programma. Speciāli izraudzītie, vienkāršie padomi un ieteikumi katrai dienai palīdz regulāri, ik dienu spert mazu solīti ceļā uz veselību un dzīves atjaunotni.

Ko profesors Niši iesaka lietot uzturā, lai saglabātu veselību un lielisku fizisko formu? Kā medītēt, atbrīvoties no nevajadzīgām domām un spriedzes, kā iemācīties pozitīvi uztvert notikumus? Kā pareizi atīrīt organismu, izmantojot dabiskās metodes, un kā ievērot ķermeņa kultūru? Kā panākt uzplaukumu savā dzīvē, ar fiziskās un garīgās veselības pilnveides palīdzību bagātinot savu dvēseli un ķermeni? Atbildes uz šiem un daudziem citiem jautājumiem jūs atradīsiet šīs grāmatas lappusēs.

Kacudzo Niši Dzīve saskaņā ar gadalaikiem

Gadalaiki lēnām, bet nemitīgi maina mūsu ķermeni un dvēseli. Vieglāk un patīkamāk ir izmantot katras sezonas priekšrocības savas dzīves uzlabošanai un līdzsvara atgūšanai, nekā pēc tam cīnīties ar nezināšanas sekām, nožēlojot garām palaistās iespējas.

Kacudzo Niši sistēma saista ikvienu, kurš veselību uzskata nevis par balvu, bet organisma dabisku stāvokli. Jaunā, itin visās sezonās noderīgā grāmata jūs iepazīstinās ar:

- sezonai atbilstošu uzturu, īpašajiem produktiem un receptēm;
- meditācijām un relaksācijas tehnikām;
- noderīgiem ķermeņa vingrinājumiem.

VĒSTULE

Latvijai trūkst demokrātijas

Šajā raibajā Dieva pasaulē mēs visi esam nonākuši neapskaužamā situācijā. Meklējot ceļoņus un sekas, jāatzīst, ka katrai tautai un valstij ir savas individuālas problēmas un nepatīkšanas. Latvija savu valstiskumu it kā esot atguvusi, bet kaut ko būtisku pazaudējusi jeb, vienkāršāk sakot, nav spējusi atrast.

Man šķiet, ka pagaidām mēs neesam atraduši savas valsts attīstības un izaugsmes garantu – demokrātiju (ši jēdziena patiesajā nozīmē – tautas varu). Valsts pamatlikumā (Satversmē) ir rakstīts, ka Latvija ir neatkarīga, **demokrātiska** republika. Pagājuši jau daudzi gadi, bet demokrātijas nav. Laikam taču ir kādas cilvēku grupas, kas cenšas izmantot radušos situāciju (iespējams, ka viņu pašu radītu!), lai tā nespētu mūs saņiegt un aplaimot. Viņi liek lielas cerības uz to, ka vēl kādu laiku varēs baudīt šo apjukuma stāvokli un turpināt dzīvi tādā pašā garā. Vai mēs arī turpmāk ar to samierināsimies un atļausim turpināt šo bezjēdzīgo skrējieni uz nekuriem jeb strupceļu?

Jānis Rancāns

Grāmata - lieliska dāvana Ziemassvētkos!

Dmitrijs Zima un Nadežda Zima

2012. gads

Visi maiju pareģojumi

Seno maiju horoskops

2012.gads: pirms un pēc

Tieši pirms Ziemassvētkiem atkārtoti klajā laista latviešu lasītāju vidū strauju atzinību ieguvusi D. un N. Zimu grāmata par seno maiju pareģojumiem saistībā ar 2012.gadu un īpašajiem maiju horoskopiem, kas balstīti uz Zemes un Dabas ritmiem nevis zvaigžņu stāvokli.

Grāmatā atklāti seno maiju civilizācijas galvenie noslēpumi, tiek skaidrota svētā kalendāra uzbūve, uzsverot, ka tā pamatā ir nevis zvaigžņu kustība, bet Zemes dzīvības ritmi. Neviens cits kalendārs, kāds vien ir pasaulē, neizraisa tik daudz jautājumu kā maiju kalendārs. Tas zināms kopš neatminamiem laikiem un vienmēr ir licis pabrināties gan par fantastisko precizitāti, gan miklainību.

Mums ir lemts dzīvot interesantā laikā, kad tūlīt pat jābeidzas kārtējam laikmetam. Nē, maiju teksti neparedz pasaules galu 2012.gadā! Pēc seno indiāņu priekšstatiem, aizejošais laikmets ir gara nakts, kas beigsies ar Zemes pamošanos. Indiāņu priesteri to salīdzina nevis ar katastrofu, bet gan ar jaundzimušā nāksanu pasaulē. Citiem vārdiem, ja ticam maiju pareģojumiem, tuvākajā laikā mūs visus gaida tādi brīnumaini notikumi, kādus pat grūti iedomāties.

Šī grāmata ir veltīta seno maiju kalendāra miklām un noslēpumiem. Grāmatas pielikumā atradīsiet ērtas kalendāras tabulas, kas ļauj ātri noteikt savai piedzimšanai atbilstošu maiju zīmi un uzzināt savu maiju horoskopu un tā skaidrojumu. Interesanti, ka daudzi cilvēki, kas izlasījuši šo grāmatu un uzzinājuši savu maiju horoskopu, ir pārsteigti par tā precizitāti un miklāno dvēseles nostūru atklāšanu.

Zvanot pa tālruni:

90006082,

jūs ziedojat 1 latu laikrakstam "DDD".

Veicināt plašāku "DDD" izplatību un sniegt atbalstu tā veidošanai iespējams arī, pārskaitot ziedojumu uz

**Latvijas Nacionālās frontes kontu
Latvijas Hipotēku un zemes bankā
(SWIFTkods: LHZBLV22);
konts: LV38LHZB1000054029001;
Reg.Nr. LV40008033014.**

**Publikāciju izmantošanas gadījumā
atsauce uz laikrakstu DDD obligāta.**

Laikraksts DDD Reg.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196
Iznāk 2 reizes mēnesī Rīga, 2010
Izdevējs: **LATVIJAS NACIONĀLĀFRONTE**
(Reg.Nr. 40008033014)

Norēķinu konts: Latvijas Hipotēku un Zemes banka;
Kods: LHZBLV22 Konts: LV38LHZB1000054029001
Galvenā redaktore: **Līga MUZIKANTE**
Radaktora vietniece: **Liene APINE**
Pasta adrese: **DDD, Lubānas iela 6 - 4,
Rīga LV-1019**
tālr./fakss: **67140680**
Interneta adrese: **WWW.DDDLNF.COM**
E-pasts: **DDD.LNF@GMAIL.COM**

Iespiests: SIA "Latgales drukā", Ūrietespiedums, metiens 5 000, apjoms 2 x A 2

MŪSĒJIE IR VĒL ARĪ SIBĪRIJĀ

Eva Bule

MUMS, LATVIEŠIEM, VISIEM VIENA SĀPE!

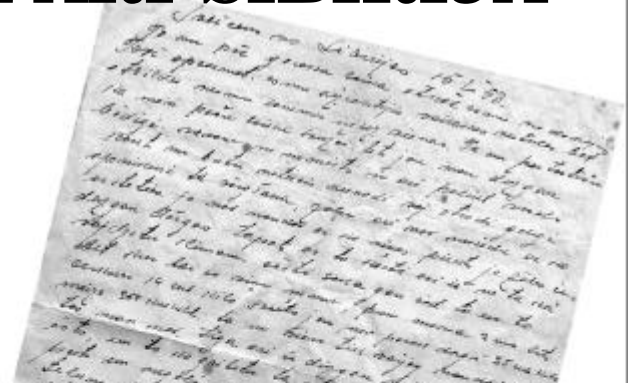
Lai gan plīvo sarkanbalt-sarkanais karogs, okupantiskā vara Latvijā sagroza jēdzienu un notikumu nozīmi. Tiek piespiesti "integrēt" šeit pretlikumīgi iebrīdušos okupantus, vienlaikus izvestos šīs zemes saimniekus vedināts dēvēt par Sibīrijas latviešiem, nodevīgi norādot, ka viņi tur mitinās jau vairākās paaudzēs.

Vēlos atzīmēt, ka uz Sibīriju izvestie (lai arī cik paaudzēs!) un tur izdzīvojušie ir Latvijas latvieši, jo no savas zemes mūsējos aizveda vardarbīgi, atņemot visu – ļoti daudzām pat dzīvību. Viņu saknes ir Latvijā, mēs esam viena koka zari!

Šīs zemes saimnieki nevienam nevarēja sūdzēties, kad "sarkanie barbari" slepkavoja pat veselās latviešu ģimenes, tāpat nevienam nevarēja sūdzēties, kad, uz Sibīriju izvesti, latvieši mira no bada un sala. Neviens nerūpējās par mūsu tautiešu dzīvību, veselību, kur nu vēl par izglītību, tāpēc daudzi Sibīrijā izdzīvojušie vairs nespēj sazināties latviski. Turpretī okupantiskā vara Latvijā mums liek klausīties, kā okupanti baidās par to, ka latvieši viņiem liekot mācīties skolās šīs zemes valodu. Okupantus taču neviens šurp neveda lopu vagonos – tie te ieradās paši! "Sarkanie asinssūcēji", šurp braukdami, zināja, ka nav cēlušies šīs mājas, kurās dzīvos, nav pirkuši mēbeles, kuras lietos. Viņi nevarēja nezināt, ka savu laimi cels uz izvesto, aplau-

pīto un nogalināto latviešu nelaimes. Tieši tāpēc nosiekalējušies okupanti tagad nebrauc uz savu tēvu zemi, jo te viņi ieperinājušies nomocīto latviešu īpašumos. Protams, gan nogalinātie, gan uz Sibīriju izvestie neko sev līdzīgu nepaņēma... tieši tāpēc tagad okupantiem te piederot dzīvokļi, pat mājas! Mums nelaimi nesošie, svešie sirpja un āmura vicinātāji bija "savējie", tāpēc "urlas" uzreiz tika augstos amatos.

Krievijas badakāši vajājās pa latviešu mājām, un šīs zemes saimniekiem vajadzēja viņus barot, ja vēlējās palikt dzīvi. Pie varas nonākušie okupanti pavēlēja lopus atdot kolhozam. Vēlāk latviešiem nācās noskatīties, kā pašu

Latviešu ģimenes cieš bādu, izmisumā pat spiestas atstāt Tēvzemi, jo te barojas un uz mūsu tautas rēķina parazitē pretlikumīgi iebrīdušie un to pēcnācēji – okupanti.

Okupantiskā vara Latvijā runā izsūtīto latviešu vietā, līdzīgi kā runāja mūsu vietā, Abreni nododot. Skaļi izskan tikai reži-

Draugs, nomazgā tos putekļus, kas lipuši pie kājām,

Uz savu zemi atgriezies, uz savām istām mājām."

Nesen LTV dzirdēju piedāvājumu iegādāties medaļu "Par Latvijas brīvību". Kāda jēga šādi medaļai, ja okupanti salīduši latviešu mājās. Ko gan dod medaļas, ja mūsējie vēl arvien nīkst Sibīrijā.

Jāsecina, ka pie varas esošajiem pieder gan LTV, gan Latvijas Radio, bet latviešu tautai ir tikai mūsu laikraksts "DDD".

Tieši laikraksts "DDD" Latvijā ir unikāls, jo tas mūsu tautu gan modina, gan izglīto, gan iedrošina, gan vieno, un tajā var izteikties arī pašreizējam režīmam "neērtās" personas.

Novēlu, lai 2011.gadā simtkāršojas laikraksta "DDD" lasītāju loks, tādejādi vairošies zinošu, par savu valsti un tautu nomodā esošu cilvēku skaits! Ļoti priecātos, ja "DDD" modinātu aktīvai cīņai par latviešu tautas glābšanu, vienotu latviešus visā pasaulē, tostarp Sibīrijā izsūtītos!

Gan ikdienā, gan Latvijas dzimšanas dienas atzīmējot un gadu mijas svinot, atcerēsimies, ka mūsējie ir arī vēl Sibīrijā.

P.S. Abonējot laikrakstu "DDD", mēs atbalstām arī vārda brīvību Latvijā!

E.B.

"Tūkstošiem latviešu nevar atgriezties Tēvzemē, jo viņu vietu aizņēmuši pretlikumīgi iebrīdušie, kuru dēļ latvieši jūtas kā trimdā pat paši savā Latvijā."

audzētie zirgi gāja bojā – nebaroti, lielā salā pie stūra piesieti, diennaktīm neizjūti... Nedrīkstēja iebilst, ja latvietis vēlējās dzīvot. Tas bija laiks, kad okupanti gatavoja jaunus uz Sibīriju izvedamo latviešu sarakstus.

Tā laika liecinieki man parādīja vietas, mājas, kur agrāk dzīvojuši latvieši, kurus izsūtīja. Pamats domāt, ka viens otrs latvietis, atgriežoties no Sibīrijas, atrastu savu māju pat ar visām mēbelēm, tikai tagad tur savairojušies okupanti, kuri svin 9.maiju un nerunā latviski.

Tūkstošiem latviešu nevar atgriezties Tēvzemē, jo viņu vietu aizņēmuši pretlikumīgi iebrīdušie, kuru dēļ latvieši jūtas kā trimdā pat paši savā Latvijā.

mam tikami viedokļi – gan par situāciju Latvijā, gan Latvijas latviešu domām Sibīrijā... Ja kādreiz klausītājiem izdodas sadzirdēt stāstu par to, cik ļoti kāds latvietis meklējis iespēju atgriezties, tad zibenīgi izskan piezīme, ka viņš jau ir miris... Atgādinašu, ka "sarkanie sātanisti" iznīcināja pat veselās dzimtas, tāpēc daudziem uz Sibīriju izsūtītajiem vairs nav pie kā atgriezties – pie varas esošie neveicina mūsu kontaktu atjaunošanos.

Cauri gadu desmitiem skan I.Kalnāres aicinājums, kurš, kā redzams, savus adresātus sasniegs tikai pēc DDD veikšanas: "Sauc tevi, svētā Latvija, sauc tevi, dzimtā vieta, Kur katrs akmens asarām un asinīm nu lieti.

Kurš novērsīs korumpētu tiesnešu patvaļu?

ATKLĀTA VĒSTULE

Turpinājums no 5. lpp.

Arī **R.Rozenbergs** "Neatkarīgajā" jau sen brīdināja, ka "sorosiskās šausmas ieraudzīs arī tiesu sistēmā". Nešaubīgi, tas ir noticis, jo mērķtiecīgi tikusi izveidota tāda tiesu sistēma, kurā korumpēts tiesnesis var droši pieņemt pretlikumīgu spriedumu, būdams pārliecināts, ka Augstākās tiesas un prokuratūras vadība, kā arī šīs sūdzības adresāti neregēs uz viņu noziedzīgo rīcību.

Pārbaudot mūsu civillietu, biedrības "Par godīgu tiesu tiesu varas sistēmā "Temīda" juristi atzina, ka tā ir "kuriozs tiesu prakse", jo visas trīs tiesu instances pieļāvušas kliekdošus likumu pārkāpumus. Tomēr, neraugoties uz to, ka "Temīdas" juristi iesniedza Augstākās tiesas priekšsēdētājam **I.Bičkovičam** visai apjomīgu atzinumu, nekāda reakcija nesekoja.

Arī bijušie tieslietu ministri, **S.Aboltiņš** ieskaitot, nereaģēja uz mūsu pamatotajām sūdzībām, šādi faktiski piesedzot tiesnešu, iespējams, noziedzīgo rīcību. Taisnīgu, likumam atbilstošu atbildi saņēmam tikai no Tieslietu ministrijas departamenta

Ģenerālprokuratūrā un pieprasīt krimināllietas ierosināšanu. To arī darījām, taču diemžēl ne **J.Maizītis**, ne viņa p.i. **Ē.Zvejnieks** šo pienākumu nepildīja – krimināllietas netika ierosinātas.

Ne pirkstu nepakustināja arī KNAB darbinieki.

"Ģenerālprokurors J.Maizītis bija spiests atzīt, ka tiesās "korupcija sniedzas līdz pat augstākajiem plauktiem"... Paliek neatbildēts jautājums: kādēļ tad viņš nekā nedarija, lai šādus bīstamus noziedzniekus sauktu pie kriminālatbildības?"

direktora **Dz.Kullas**. No šīs atbildes nepārprotami ir saprotams, ka mēs par atbildētājam esam atzītas pretlikumīgi. Arī tieslietu ministra padomnieks **G.Akmeņkalns** atzina, ka mums ir pamats griezties

Kā apgalvoja šīs iestādes izmeklēšanas nodaļas priekšniece **L.Šikore**, viņu darbinieki pret tiesnesi krimināllietu drīkstot ierosināt tikai tad, ja viņš, ņemot kukuli, ir pieķerts pie rokas. Uz jautājumu, kas

šādus norādījumus devis KNAB darbiniekiem, viņa atbildēt nevarēja. Arī tiesībsargs izrādījās pilnīgi bezspējīgs, tādejādi neatbilstot savas iestādes nosaukumam.

Iesaku visiem adresātiem iepazīties ar Krimināllikuma 319.panta noteikumiem. Vienā no savām Jaungada uzrunām Jūs, V.Zatlera kungs, apgalvojāt, ka tikai spēcīga un neatkarīga tiesu vara ir patiesi tiesisks valsts pamats. Tad kādēļ Jūs neko nedarāt, lai izveidotu un nostiprinātu šādu valsti?

Vēlos saņemt atbildi uz jautājumu: **vai jūs uzskatāt, ka man ir jāsamierinās ar korumpētu tiesnešu tīšiem un ļaunprātīgiem ļoti būtisku likumu pārkāpumiem, un, ja nē, tad kādu amatpersonu kompetencē ir to novēršana?**

Biruta Loze